ALMANACH

1919 — 2019

LET
Střední školy
designu a módy,
Prostějov

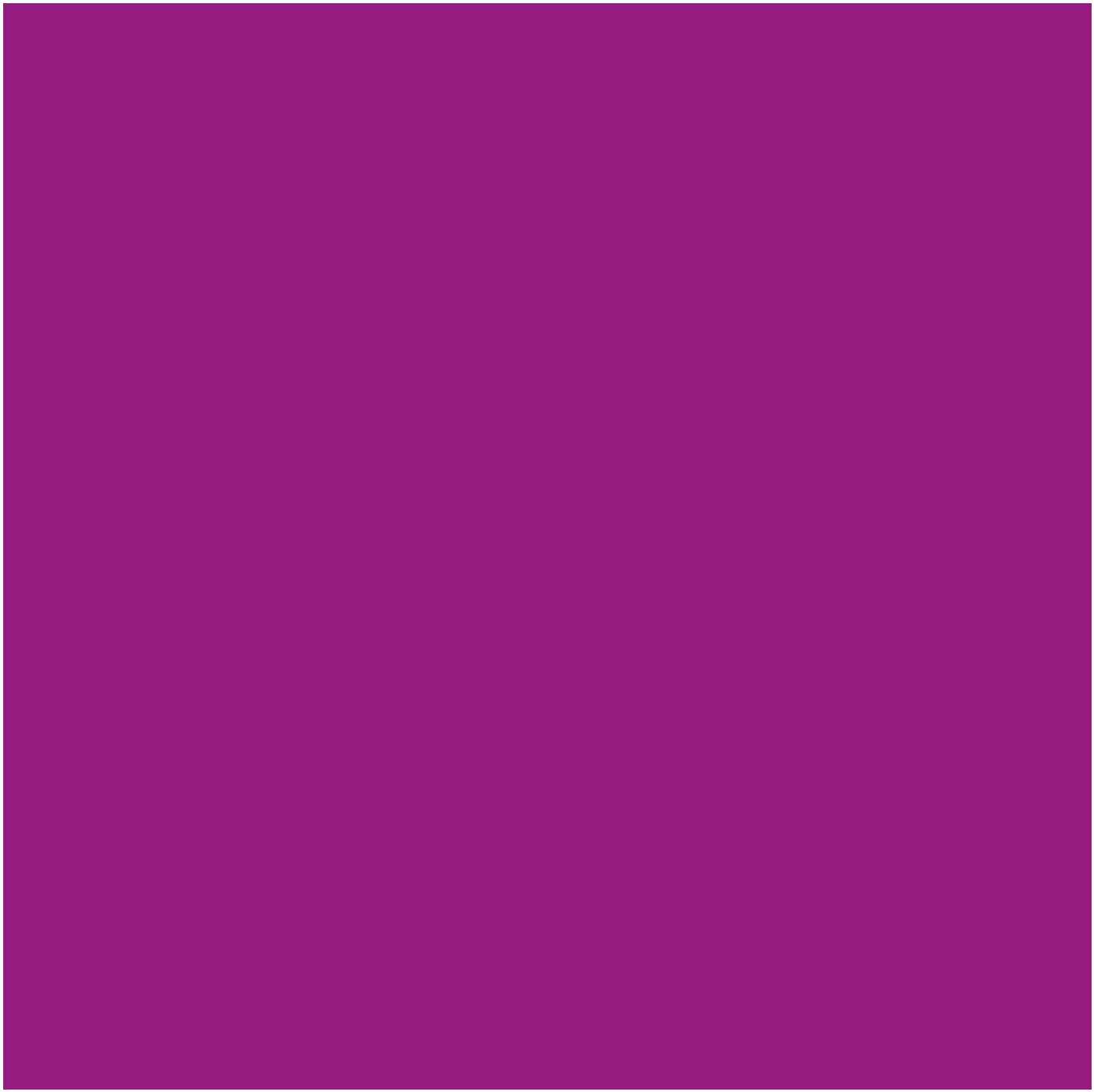

/ Obsah

Úvodní slovo hejtmana 03
Úvodní slovo ředitelky 04
Historie školy 05
Vzpomínky absolventů 25
Současnost školy 37
/ Multimediální tvorba 39
/ Užitá malba a design interiéru 46
/ Modelářství a návrhářství oděvů 60
/ Všeobecně vzdělávací předměty 72
/ Domov mládeže 74
Projekty, ocenění, akce 75
/ Projekty školy 76
/ Ocenění žáků a pedagogů 79
/ Akce školy 80
/ Spolupráce školy se sociálními partnery 84
Přehled zaměstnanců 85
/ Ředitelé školy 86
/ Zaměstnanci školy ve školním roce 2018–2019 87
/ Žáci školy ve školním roce 2018–2019 91
Oslavy výročí založení školy podpořily firmy 96

/ Úvodní slovo hejtmana

Vážení pedagogové, milí studenti,

určitě nejsem ten, kdo by mohl zasvěceně mluvit o módě a designu. Rozhodně ale dokážu ocenit hezké věci, nadání a umění, které je s vaší školou spjato už sto let.

Johann Wolfgang von Goethe prohlásil, že člověk musí hodně procestovat, aby poznal všechnu tu krásu, kterou má doma. Myslím, že s ním můžeme plně souhlasit. Za domov považuji Olomoucký kraj a za krásu všechno to, čím se zabývá Střední škola designu a módy v Prostějově. Skutečnost, že výjimečné módní a designerské myšlenky vznikají právě v našem regionu, je úžasná a dokazuje, jak talentovaní lidé zde žijí.

Vnímání krásy je u každého různé. Co se líbí jednomu, může druhý zavrhnout. Myslím, že je to dobře. Kdybychom byli všichni stejní, byl by život pěkná otrava.

Jsem velmi rád, že prostějovská designérská škola dokáže osobnosti rozvíjet a zdůrazňovat jejich odlišnosti. Svědčí to o kvalitě pedagogů i nadanosti žáků.

Nenechte se odradit počátečními nezdary ani třeba tím, že zrovna vámi stvořené módní a návrhářské myšlenky nenajdou hned pochopení. Jděte si vlastní cestou, jinak nikdy nebudete svobodní.

Přeji vaší škole, aby ani ona nikdy neuhnula z cesty, kterou si vytyčila. Ať už jako střední průmyslová škola oděvní nebo nověji škola designu a módy, přesvědčivě dokázala, že sto let, které právě slaví, je teprve začátek.

Ladislav Okleštěk,
hejtman Olomouckého kraje

/ Úvodní slovo ředitelky

Časy se mění a my s nimi...

Střední škola designu a módy po celý rok 2019 slaví, slaví sté narozeniny. Její dlouhý život poznamenaly nejen historické souvislosti, ale především zlomový nárůst nových technologií. Na dámu v těchto letech ale nevypadá, naopak. Její současná podoba je plně přizpůsobena požadavkům doby, může se pochlubit zcela novými obory, jako obor Multimediální tvorba a Užitá malba a design interiéru, které se systematicky a úspěšně budují od roku 2011. Klade si ambice být jedinou uměleckou školou v Olomouckém kraji. Samozřejmě nezapomíná na to nejlepší, co v minulosti zažila, a veškeré své zkušenosti rozvíjí v oboru Design oděvu. Vždyť po celou dobu, tzn. od jejího „narození" v roce 1919, sloužila jako vzdělávací instituce s věhlasem v českých zemích, a to nejen pro žáky, ale i pro krejčí a živnostníky. A dostat se na tzv. „oděvku", to už znamenalo opravdu něco a bylo zárukou vysoké odbornosti.

Listuji ve starém almanachu školy, dívám se do očí sympatickému muži na černobílé fotografii, jsou to oči otce zakladatele, pana Bohumíra Suchého. Tento muž se s velkou odvahou a vizí pustil do díla, které přetrvává. Ptám se, co by asi řekl dnešnímu poslání „jeho školy"? Jak by reagoval na veškeré vymoženosti 21. století, zda by němě „zíral" nebo by se v tichosti postavil ke krejčovské tabuli, nakreslil, vystřihl a ušil sako?

Časy se mění a my s nimi... A tak si ještě kladu otázku: „Co zůstává, co zůstane po nás... Co máme společného s úsilím našich předků?" Kulisy často zůstanou, duch doby se mění. Kulisou našeho snažení je i naše budova, která samozřejmě musela projít nejednou přestavbou a úpravou, ale zůstává pořád stejnou, v ulici se stejným názvem jako před sto lety, s výhledem do parku.

Co dodat na závěr? Především velké poděkování všem současným i bývalým kolegům, vzpomínku i poděkovaní všem předchozím ředitelům a vyučujícím, kteří i v nelehkých dobách udrželi svobodného a tvořivého ducha školy. Poděkování zřizovateli naší školy, Olomouckému kraji, že jsme mohli dát naší škole novou neotřelou tvář. Velký dík patří samozřejmě městu Prostějovu a všem sponzorům, kteří nás podporují.

Žádná škola se neobejde bez skvělých kolegů, vyučujících. Touto cestou bych jim chtěla popřát hodně sil, vzájemné tolerance a touhy se stále vzdělávat. Jen tak může fungovat skvělý tým, neboť strom se pozná po ovoci a ovoce po stromu.

Naší škole bych ze srdce přála, ať je pořád uvnitř krásná, svobodná a odvážná, ať vychovává tvořivé odborníky a lidi s pevným charakterem a trpělivostí, tak jak si to jistě představovali před sto lety její zakladatelé.

PhDr. Ivana Vaňková
ředitelka Střední školy designu a módy

HISTORIE ŠKOLY

/ Státní odborná škola tkalcovská a krejčovská 1919–1949

V období mezi lety 1919–1939 zaznamenala nově vzniklá Státní odborná škola tkalcovská a krejčovská v Prostějově velký rozvoj. Získala novou vyhovující školní budovu, byla rozšířena o nové kurzy a obory a postupně získávala věhlas jako kvalitní vzdělávací instituce. Postupem času na škole převážily krejčovské obory a absolventi školy se uplatňovali v průmyslových oděvních podnicích nejen v Prostějově.

Oděvní výroba měla v Prostějově velkou tradici již za Rakouska-Uherska. O její zkvalitnění a přípravu odborně vzdělaných řemeslníků se snažil První přístřihačský spolek, který již před první světovou válkou usiloval o založení odborné krejčovské školy v Prostějově. Tyto snahy se podařilo naplnit až roku 1919, kdy byla 1. října založena krejčovská škola. Od svého vzniku byla sloučena se starší školou tkalcovskou a vznikla Státní odborná škola krejčovská a tkalcovská v Prostějově. Celý ústav přešel pod správu Ministerstva školství a národní osvěty. Velkou měrou se o založení nové krejčovské školy zasloužil ředitel tkalcovské školy Bohumil Suchý, který se tímto krokem snažil řešit i situaci úpadku zájmu o studium tkalcovství.

Potřebám Státní odborné školy tkalcovské a krejčovské nevyhovovaly prostory na Palečkově ulici, kde dříve sídlila pouze škola tkalcovská. Krejčovská sekce školy byla umístěna v budově na Vápenici 1. Zde měli žáci krejčovských oborů k dispozici dvě místnosti, učebnu a dílnu. K rozšíření školy došlo ve školním roce 1921/1922, kdy byly ke škole přičleněny Učňovské živnostenské školy pokračovací pro krejčí a švadleny. Výuka probíhala ve čtyřech různých budovách, což značně komplikovalo průběh vzdělávání i administrativní práci. Městská rada se rozhodla tuto situaci vyřešit

nadstavbou a dostavbou budovy na Vápenici 1 v roce 1926. Všechna oddělení školy pak byla umístěna v této nové budově. Akci posvětil také inspektor Ministerstva školství a národní osvěty Alois Pižl, který ve škole vykonával pravidelnou inspekční činnost.

Stěhování do nové školní budovy bylo zahájeno na počátku října 1926 a ještě v témže měsíci byla obnovena výuka, včetně dílenských předmětů. Na přestěhování materiálů a strojů se podíleli nejen členové učitelského sboru, ale i žáci. Nová školní budova na Vápenici se tak stala trvalým sídlem školy až do současnosti.

Za první republiky se název školy nezměnil, řada osobností se ale vystřídala v jejím vedení. Prvním ředitelem školy byl Bohumil Suchý, který vedl již tkalcovskou školu od roku 1900 a po sloučení obou škol se stal ředitelem Státní odborné školy tkalcovské a krejčovské v Prostějově. V roce 1937 měl však nastoupit do penze a jeho místo měl převzít Antonín Čížek, první interní učitel krejčovské školy, který byl jmenován „profesorem průmyslových škol“. Čížek

se ředitelem nakonec nestal a v roce 1938 převzal dočasně správu nad školou další vyučující Zeno Vencálek. Ředitelem byl ještě v témže roce jmenován Ing. Karel Šimůnek, dříve ředitel tkalcovské školy v Náchodě. Na Státní odborné škole tkalcovské a krejčovské setrval až do roku 1948.

Nově vzniklá škola měla tato oddělení - dvouleté denní studium odborné školy tkalcovské určené žákům od 14 let, kteří měli zájem o tkalcovské řemeslo a absolvovali měšťanskou školu.

Z krejčovských oddělení to byla jednoletá odborná škola pro pánské krejčovství a jednoletá odborná škola pro dámské krejčovství. V krejčovských odděleních mohli studovat žáci starší 17 let, po absolvování měšťanské školy a již vyučení v krejčovském řemesle. Přednostně byli ke studiu přijímáni žáci s delší dílenskou praxí, starší a s lepšími studijními výsledky, což bylo důvodem pro značné věkové rozdíly mezi žáky v jednom ročníku. Škola nahrazovala absolventům jeden rok tovaryšské praxe a měla je jak po teoretické, tak praktické stránce připravit na samostatné vedení živnosti. V prvních letech bylo na krejčovské obory přijímáno 13 žáků.

Dále byly na škole obory pokračovací pro krejčí a učně ženských živností oděvních a také odborné kurzy, například kurz pro kreslení střihů se dvěma odděleními, kurzy pro mechanické tkalcovství, účetnické kurzy, kurzy pro braní měr a střihů a další. Kurzy pro krejčovské obory velmi často vedl Antonín Čížek. V roce 1934 byl nařízením ministerstva vytvořen na škole šestitýdenní prázdninový kurz pro krejčí, který probíhal v prostorách odborné školy a vyučovalo se v něm odborným předmětům.

Ve školním roce 1926/1927 byla obě denní krejčovská oddělení povýšena na jednoleté mistrovské školy. Náplň výuky ani přijímací podmínky změněny nebyly. Pokračovací školy a další kurzy zůstaly na škole rovněž ve své původní podobě.

Zájem o studium ve všech odděleních školy vzrůstal. V prvním školním roce měla škola pouze 26 žáků, v polovině 20. let před stěhováním do nové budovy to již bylo přes 800 žáků v několika formách studia, včetně pokračovací školy a externích kurzů. Žáků denního studia bylo v každém oddělení kolem dvou desítek, mnohem silnější zájem byl o studium na pokračovacích školách, určených pro učně krejčovských oborů v oblasti vedení účetnictví, ale i v odborných oblastech, kde bylo zapsáno v roce 1925/1926 přes 600 studujících. Tyto pokračovací školy byly rozšířeným a vítaným doplňkem k učňovskému školství a pomáhaly velkou měrou zvyšovat kvalitu oboru. Zájem byl také o kurzy, které probíhaly v době školních prázdnin.

Ke stagnaci počtu žáků denního studia došlo po roce 1922. Ministerstvo vyhlásilo podmínku přijetí na odborné školy, kterou bylo absolvování tří tříd měšťanské školy, případně zkouška z příslušného učiva. Řada zájemců o studium tuto podmínku nesplňovala, ve školním roce 1924/1925 tak byla výuka denního studia na krejčovských odděleních školy přerušena. Výuka na oddělení pánského krejčovství byla následující školní rok obnovena. Z důvodu krize průmyslu byla výuka na škole upravena a do prvních ročníků byli žáci denních škol přijímáni každý druhý rok.

Počet žáků se snížil také na počátku 30. let. Ve školním roce 1932/1933 navštěvovalo školu pouhých 377 žáků, mezi nimi převažovali hoši. Návštěvnost klesla na pokračovacích školách, v ostatních odděleních školy se počty žáků příliš nezměnily. Ve školním roce 1938/1939 zájem o studium opět vzrostl a škola měla celkem 647 žáků.

S postupným rozšiřováním Státní odborné školy tkalcovské a krejčovské byla ve dvacátých a třicátých letech otevřena nová oddělení a formy studia. Krejčovská oddělení školy, na rozdíl od školy tkalcovské, poskytovala vzdělání převážně již řemesla znalým žákům a spíš prohlubovala jejich odborné znalosti. Výuka probíhala 44 hodin týdně s velkou převahou dílenských praktických předmětů (celkem 15 hodin). Ve výukových plánech měly ale místo také jazyky, všeobecně vzdělávací a ekonomické předměty.

Na tkalcovském oddělení vyučovali teoretické předměty ředitel Bohumil Suchý a Bedřich Petr, praktickou dílenskou výuku ručního i strojního tkalcovství vedl František Kraus. Nově založená krejčovská škola měla ve školním roce 1919/1920 jediného interního učitele Antonína Čížka, který do školy přišel z Vídně. Pedagogické zkušenosti zde získal vedením večerních a nedělních kurzů pro krejčí. Až do prosince 1919 učil Čížek jak teoretické, tak praktické předměty, na jeho doporučení byl na školu jako dílenský učitel přijat Cyril Josífek, Čížkův kolega z Vídně. Počet interních vyučujících se ve 20. letech rozrostl ještě o Eduarda Christiána, který na škole učil kreslení, a Jiřího Šímu, učitele technologických předmětů. Tři výpomocní učitelé vyučovali na škole všeobecně vzdělávací předměty jako jazyky, anatomii či obchodní předměty. Další pedagogové působili na připojených pokračovacích živnostenských školách.

Náplň výuky jednotlivých předmětů se proměňovala s ohledem na rozvoj nových technologií (například zavedení výuky strojního tkalcovství bylo reakcí na rozšiřující se mechanizaci v oboru). Velkou měrou se o aktuálnost výuky a co největší vazbu na praxi na krejčovském oddělení zasloužil Antonín Čížek. Krejčovská škola měla v prvním školním roce pouze provizorní učební plán, sestavený ředitelem Bohumilem Suchým, který však neměl potřebné krejčovské vzdělání. Antonín Čížek vypracoval po svém příchodu na školu osnovy nové, lépe odpovídající požadavkům praxe, podněty čerpal také ze zkušeností absolventů školy. Tyto osnovy prosadil v roce 1924 a v platnosti zůstaly až do druhé světové války.

Vyučující školy napsali řadu odborných textů, učebních pomůcek a knih. Bohumil Suchý se věnoval nauce o textiliích, Antonín Čížek společně s Josefem Melichárkem problematice střihů a Antonín Minář byl spoluautorem učebnic o střizích a konstrukci. Některé z učebnic byly schválené ministerstvem školství jako učební texty pro všechny typy odborných oděvních

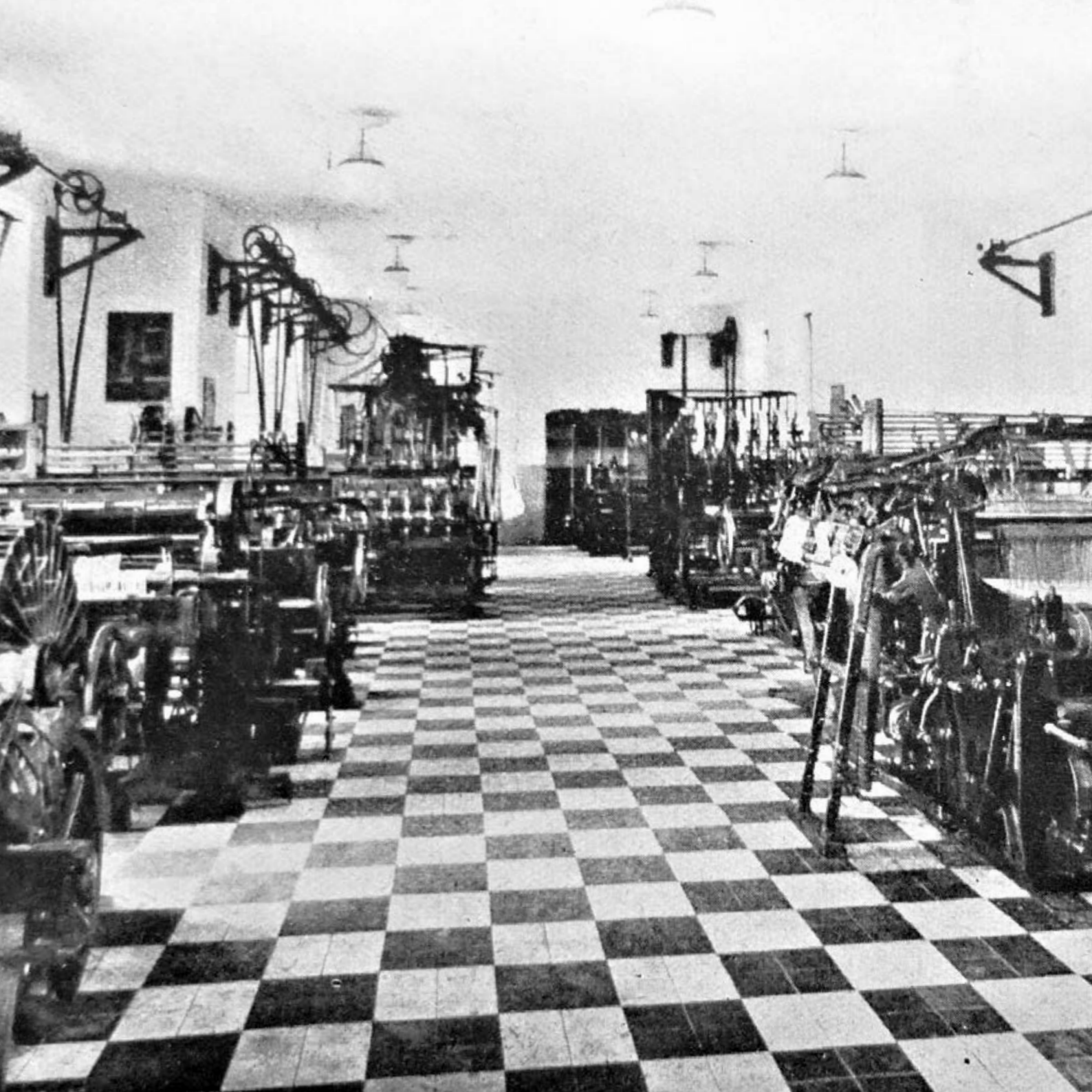

škol. Mezi těmito osobnostmi vyniká Antonín Čížek, který se velkou měrou zasloužil o uspokojivou podobu vzdělávacích plánů tkalcovské školy, napsal řadu studijních textů a pravidelně přispíval do odborných časopisů Oděvník, Odborník či Krejčovské listy. Propagoval zde odbornou školu a poukazoval na kvalitní výsledky absolventů. Jejich doporučením do textilních podniků jim také napomáhal v dalším uplatnění.

Činnost pedagogů školy se neomezovala pouze na práci v samotném ústavu. Každoročně vydávali učitelé dobrozdání o kvalitě materiálů a odborné posudky pro továrníky i živnostníky, spolupracovali s podniky a dodávali jim návrhy oděvů, věnovali se veřejným přednáškám a kurzům.

Stálý kontakt se školou udržovali i její absolventi, kteří v roce 1923 založili „Svaz absolventů školy krejčovské“. Tento spolek se podstatně podílel na prosazení nových učebních osnov, které vytvořil Antonín Čížek, sdružoval absolventy, zprostředkovával škole i zpětnou vazbu o jejich uplatnění a napomáhal „aktualizaci“ výukových plánů. Rovněž také přispíval k šíření dobrého jména školy.

Důležitou součástí výuky byly i každoročně pořádané exkurze žáků. Cílem exkurzí byly školy živnostenské (například odborná škola pro sklářský průmysl v Železném Brodu) i všeobecně vzdělávací typy škol, továrny a průmyslové podniky v Prostějově, Brně i vzdálenějších městech. Jako příklad uveďme návštěvu firmy T. a A. Baťa Zlín, konfekčních závodů Spojené továrny oděvní, Prvního dělnického oděvního družstva, textilní školy v Liberci, textilních závodů Kraus a Hofmann v Liberci a muzea tamtéž a další.
Ve školním roce 1926/1927 se žáci mistrovské

krejčovské školy účastnili oslav 600. výročí založení krejčovského cechu v Bratislavě. Oslavy proběhly ve dnech 4. – 7. června a žáci navštívili výstavu krejčovských učňů, výstavu cechovních památek a historických krojů. Návštěvy výstav a dalších škol přinášely pedagogům a jejich žákům nové podněty.

Prostějovská škola pravidelně na konci školního roku prezentovala výsledky práce svých žáků na výstavách pořádaných v prostorách školy. Výstavy zhlédla každoročně odborná veřejnost, místní živnostníci a průmyslníci, zastupitelé města a široká veřejnost.

O zájmu vyučujících školy o soudobé dění v oblasti uměleckého řemesla svědčí skutečnost, že Bohumil Suchý a Bedřich Petr navštívili o prázdninách roku 1925 Mezinárodní výstavu dekorativních umění v Paříži. Druhým významným mezinárodním výstavním počinem 20. let byla Výstava soudobé kultury v Brně. Té se prostějovská škola aktivně účastnila vystavením šesti oděvů pánských, tří oděvů dámských, dvou velkých smyrenských koberců a dvou smyrenských okrouhlých předložek. Současně v Brně vystavovala škola také 24 blíže

nespecifikovaných dílenských výrobků na Výstavě textilních škol. Spolu s Výstavou soudobé kultury v Brně probíhal v Praze VI. mezinárodní kongres pro kreslení, uměleckou výchovu a užitá umění. Součástí kongresu byla výstava prací žáků různých typů škol. Státní odborná škola tkalcovská a krejčovská zde vystavila dvacet v papíře provedených částí dámských oděvů a jedenáct v knihy svázaných postupů kreslení ze všech oddělení.

Další větší výstavy, kde škola prezentovala své výrobky, se konaly ve školním roce 1930/1931 ve Stockholmu, Bukurešti, Lipsku a Praze. Ani v tomto roce nechyběla závěrečná výstava v prostorách školy.

Slibný rozvoj Státní odborné školy tkalcovské a krejčovské byl násilně přerušen událostmi druhé světové války. Ve školním roce 1938/1939 nastoupil ředitel školy, řada pedagogů a žáků do vojenské služby. Výuka tak probíhala až do demobilizace v lednu roku 1939 s velkými personálními komplikacemi. 15. března 1939 byl Prostějov obsazen okupačními vojsky a od následujícího školního roku byla výuka na škole řízena podle pravidel protektorátu. Kromě administrativních změn byla upravena i výuka – na škole byl založen nový studijní obor pro výuku manipulantů mechanické pásové oděvní výroby. Ta se realizovala v prostějovských podnicích Sborowitz, Rolný, Nehera a dalších. Počet oděvních podniků během druhé světové války vzrůstal, což znamenalo i více pracovních pozic pro absolventy krejčovské školy.

Přestože rostly možnosti uplatnění pro žáky školy, byla výuka za války často přerušována. V letech 1942 a 1943 museli žáci odejít na nucené práce do Německa, celkově byl nedostatek materiálů pro dílenské vyučování. V roce 1944 byly mistrovské školy uzavřeny a mnoho vyučujících bylo předčasně penzionováno nebo propuštěno ze školských služeb, například z důvodu nevykonání povinné zkoušky z němčiny.

Na sklonku války byla výuka přerušována nálety, na počátku května 1945 se na škole přestalo vyučovat. Školní budovu zabrala ustupující německá armáda. K pokračování výuky došlo až po osvobození Prostějova 17. května. Nejprve byly započaty vyklízecí práce a opravy poškozených prostor školy.

Ve školním roce 1945/1946 byly otevřeny dvě třídy jednoroční mistrovské školy pro pánské krejčovství, dvě třídy jednoroční mistrovské školy pro dámské krejčovství a nově jedna třída školy pro oděvní průmysl. Po změně školského zákona v roce 1947 bylo studium na obou mistrovských školách prodlouženo na dva roky. Paralelně fungovaly výše uvedené typy studia také jako jednoroční. Výhodou dvouleté výuky na mistrovské škole byl větší prostor pro výuku všeobecně vzdělávacích předmětů a také „dvoufázová“ praktická výuka. V prvním ročníku se žáci učili postupy „individuální výroby“ oděvů, ve druhém roce byli seznámeni s průmyslovou výrobou a nejnovějšími technologiemi.

Ve vedení školy setrval až do roku 1949 Ing. Karel Šimůnek, který provedl školu těžkým válečným obdobím a zasloužil se o její poválečnou obnovu. S jeho odchodem se uzavřela první kapitola existence Státní odborné školy tkalcovské a krejčovské v Prostějově. Škola za tu dobu získala dobré postavení mezi ostatními odbornými školami a byla v povědomí oděvních podniků.

/ Střední průmyslová škola oděvní Prostějov/ Průmyslová škola oděvní a tkalcovská/ Vyšší průmyslová škola oděvní v Prostějově 1949–1989

Po roce 1949 nastaly na oděvní škole v Prostějově četné změny. V 50. letech došlo k ustálení názvu školy a také k úpravě studijních oborů a náplně výuky. Výuka byla do roku 1989 směřována k výchově techniků pro velké státní průmyslové oděvní podniky, nejen pro OP Prostějov. Část absolventů mohla úspěšně pokračovat ve studiu na vysokých technických školách, řada z nich se pak na prostějovskou „oděvku“ později vrátila a učila zde. V možnosti uplatnění svých absolventů byla škola ve značné výhodě, až do roku 1954 byla jedinou školou tohoto typu v Československu (ČSR) s dlouholetou tradicí vzdělávání v oděvní oblasti.

V roce 1949 byl název školy změněn na Průmyslovou školu oděvní a tkalcovskou. Dlouho však nevydržel, jelikož byla tkalcovská škola v roce 1952 zrušena. Po dva roky nesla škola název Vyšší průmyslová škola oděvní, poté byl od roku 1954 název změněn na Střední průmyslovou školu oděvní (SPŠO), který si škola udržela až do roku 2011.

Sídlo školy se od jejího přestěhování do upravené budovy na Vápenici 1 v roce 1926 nezměnilo. Postupně ale docházelo k dovybavení a úpravám učebních prostor. Pravidelně byly novým požadavkům přizpůsobovány školní dílny, nejprve po válce a následně ve druhé polovině 60. let. V polovině 80. let bylo obnoveno vybavení učeben pro technologii, nauku o materiálech a technické kreslení. Na obnově a modernizaci dílen školy se podílely podniky OP Prostějov, n. p. Triola a také Výzkumný ústav oděvní. Část výuky rovněž v těchto podnicích

probíhala, složitější stroje nebyly umístěny ve škole, ale žáci přicházeli na „instruktážní výuku“ přímo do průmyslových podniků. Zde se naučili obsluze strojů a technologii, ale také například organizaci průmyslové výroby.

K větším stavebním úpravám v budově školy došlo v roce 1978. Byt ředitele v budově školy byl zrušen a místo něj vznikly dvě učebny a jeden kabinet. Kvůli komplikacím se stavebními úpravami byly na počátku školního roku 1978/1979 prostory využívány provizorně.

Po odchodu Ing. Karla Šimůnka se ve vedení školy vystřídalo několik osobností. Ing. Dr. Antonín Postupa, který na školu přišel v roce 1949 z textilní školy v Liberci, zde působil až do své emigrace v roce 1952. Po něm převzal vedení školy od školního roku 1952/1953 Jindřich Čapek, jenž ale po jednom roce odešel. Na místo ředitele byl v roce 1953/1954 jmenován Miloslav Kotas, který školu vedl do svého náhlého úmrtí v únoru roku 1987. Poté byla provizorně vedením školy

pověřena zástupkyně ředitele Stanislava Froncová, která se od 1. 9. 1987 stala první ředitelkou školy a která školu úspěšně vedla celou první polovinu 90. let.

S nástupem Miloslava Kotase do vedení školy se proměnila také její vnitřní struktura a započalo se s modernizací učeben a hlavně obnovou strojového parku dílen. Podle nařízení ministerstva školství byla na škole vytvořena nová funkce zástupce ředitele, jmenován byl Josef Melichárek, a pozice pedagogického vedoucího výrobního výcviku, kterou zastával František Kvíčala.

Ke změnám došlo také v oblasti náplně studia a ve složení studijních oborů. Ve školním roce 1951/1952 byla na škole otevřena jednak dvouletá mistrovská škola, jednak nově tříleté studium ukončené maturitou pro již vyučené studenty. Ve školním roce 1952/1953 škola otevřela čtyřletý studijní obor s maturitou, přijímáni byli absolventi osmileté školy i žáci vyučení. V této formě studia bylo zavedeno větší množství všeobecně vzdělávacích předmětů, než tomu bylo na mistrovské škole. S rozšířením učebních plánů na škole se zvýšil také počet pedagogů.

Čtyřleté denní studium na Střední průmyslové škole oděvní mělo tato oddělení – oddělení výrobní, návrhářské a modelářské, čímž došlo k další specializaci výuky. Z absolventů čtyřletého denního studia ukončeného maturitou byli na konci druhého ročníku studia vybráni talentovaní žáci, kteří další dva roky navštěvovali speciální výuku zaměřenou více na navrhování a modelářství. Jejich učební plány se od ostatních lišily zvýšeným počtem hodin výuky výtvarných předmětů. Aby bylo studium efektivní a dostatečně kvalitní, přijala škola pro výuku těchto předmětů výtvarníky.

Učební plány školy byly změněny ve školním roce 1968/1969. Vyučování bylo zkráceno na pět dní v týdnu, což vedlo k celkovému snížení počtu vyučovacích hodin z původních 36 na 32 týdně. Aby tímto neutrpěla dílenská výuka a praxe, na kterou byl vedle všeobecně vzdělávacích předmětů kladen velký důraz, byly některé předměty z učebního plánu vyřazeny, nahrazeny jinými či sloučeny. Dokladem důležitosti dílenské praxe byla snaha o co nejkvalitnější výuku, a to prostřednictvím dělení tříd na menší skupiny žáků, kterým se mohli vyučující věnovat více individuálně. Vedení školy se dále snažilo o propojení předmětů s důrazem na mezioborové vztahy, prohloubení odbornosti studia aktivní spoluprací s průmyslovými podniky v oblasti praktické výuky žáků a o umisťování absolventů školy.

Ve formách výuky byly stále hledány nové cesty, a tak již na konci 70. let byla výuka odborných předmětů opět upravována podle nových osnov ministerstva školství. Ve školním roce 1977/1978 byly na škole utvořeny tři předmětové komise, pro všeobecně vzdělávací předměty, odborné předměty a mezipředmětová komise. K dalším změnám došlo v roce 1984, kdy byla celkově proměněna koncepce výuky na všech středních průmyslových školách oděvního zaměření. Prostějovská škola hrála ve formování tohoto nového pojetí opět vůdčí roli.

Podmínky pro přijetí k dennímu studiu se od založení školy v průběhu let postupně proměňovaly. V prvních letech byli přijímáni v řemesle již vyučení absolventi obecných škol, starší sedmnácti let. Po školské reformě byli ke studiu přijímáni vyučení uchazeči, kteří absolvovali tři třídy měšťanské školy, což vedlo k mírnému a dočasnému poklesu počtu žáků na škole. Na mistrovské škole, která byla po druhé světové válce otevírána podle potřeby velkých závodů, byly nadále podmínky přijetí stejné.

Pro studium na čtyřleté (Vyšší) Střední průmyslové škole oděvní bylo podmínkou přijetí od jejího otevření v roce 1952 absolvování osmiletky a vstupní pohovor, který měl ověřit zájem o studium. V roce 1962 se začaly konat přijímací zkoušky z matematiky a českého jazyka, o přijetí také rozhodoval dobrý prospěch žáka na základní škole a minimálně rok praxe v oboru. Při velkém počtu zájemců byli přednostně přijímáni žáci s dobrým prospěchem a delší dobou praxe.

Zájem o absolventy školy s maturitou v průmyslových podnicích vzrůstal. Aby si mohli již zaměstnaní pracovníci a pracovnice doplnit vzdělání, otevřela škola

nově v roce 1953/1954 studijní obory pro nástavbové studium při zaměstnání, na konci 60. let mělo toto studium formu večerní školy, dálkového a externího studia.

Studium při zaměstnání bylo pětileté, dělené na dva stupně. Nižší forma studia byla tříletá a následovalo navazující vyšší dvouleté studium. Podmínky přijetí do tohoto studia byly tytéž jako na denním studiu, nutné bylo navíc vyučení v oboru a praxe. Večerní studium probíhalo každý týden, a sice po patnácti hodinách. Dálkové studium pak jednou za dva týdny formou konzultací a na konci každého pololetí skládali žáci zkoušky z daných předmětů. Externí studium, kdy se žáci ke zkouškám z předmětů celého ročníku připravovali sami, bylo realizováno spíš ve spolupráci s průmyslovými podniky, které své studující zaměstnance na zkoušky připravovaly.

O zvýšení zájmu o studium na škole svědčily mimo jiné rostoucí počty jejích absolventů. V roce 1952 školu absolvovalo ve dvou třídách celkem 54 žáků Mistrovské školy pro pánské krejčovství, v roce 1954 pak 26 žákyň Mistrovské školy pro dámské krejčovství. Dvouletá mistrovská škola, již bez rozlišení na dámské a pánské oddělení, měla v 50. a 60. letech každoročně kolem třiceti absolventů.

Vyšší průmyslová škola oděvní měla 27 absolventů v roce 1954, po své proměně na Střední průmyslovou školu oděvní v roce 1957 vzrostl jejich počet na 20 z výrobního oddělení a 16 z oddělení modelářského. V následujícím roce již výrobní oddělení mělo celkem 45 absolventů ve dvou třídách a oddělení modelářské 12. Počet žáků školy v denním studiu se postupně zvyšoval, v roce 1968 absolvovalo školu ve dvou třídách 66 žáků.

Rostl také zájem o studium při zaměstnání. V roce 1955 absolvovalo toto studium 9 žáků, v roce 1960 jich bylo již 28 a od počátku 60. let byly otevírány dvě i tři třídy žáků. V dalších letech škola pravidelně naplnila dvě třídy s třiceti i více žáky a celkem na škole tak studovaly tři stovky žáků denního studia a stejný počet žáků v pěti ročnících všech forem dálkového studia. Úspěšnost u závěrečné maturitní zkoušky žáků denního i dálkového studia byla až na výjimky stoprocentní. Podobně úspěšné bylo také uplatnění absolventů denního studia, k čemuž jistě přispívala úzká spolupráce školy s průmyslovými podniky.

Výuka na všech odděleních a ve všech formách studia byla směřována k tomu, aby absolventi obsáhli svými znalostmi a dovednostmi oblasti oděvního názvosloví, technologie, konstrukce, průmyslové výroby, dokázali ovládat oděvní stroje, chápali principy organizace, kalkulace a ekonomiky výroby, znali základy fyziognomie a anatomie, ale také vývoj módy a zákony estetiky.

Všeobecně vzdělávací předměty – hlavně přírodovědné, byly směřovány ke znalostem uplatnitelným v oděvním průmyslu. Ve druhé polovině 80. let žáci pracovali na fyzikálních přístrojích v aplikaci na oděvní průmysl a od roku 1985 probíhala na škole příprava pro zapojení počítače IQ 151 do výuky. Poměrně náročná byla také jazyková průprava žáků se studiem českého jazyka a dvou jazyků cizích.

Všechny tyto znalosti měly poskytnout absolventům možnost uplatnění v průmyslových podnicích při tvorbě střihových šablon, technicko–hospodářských norem, střihů oděvních výrobků, technologických pracovních postupů a provádění technické kontroly kvality výrobků. Absolventi se mohli uplatnit také na pozicích organizace výrobního procesu a na vedoucích postech průmyslových podniků.

Se zvyšujícím se počtem žáků školy a vyučovaných předmětů se úměrně rozšiřoval učitelský sbor. V prvním školním roce 1919/1920 měla škola pouze osm vyučujících, z toho jen tři byli interními učiteli. Po padesáti letech již působilo na škole třiadvacet vyučujících.

Vyučující odborných předmětů se věnovali bohaté publikační činnosti, ať už se jednalo o redakci textů či spolupráci na učebnicích, určených pro potřeby vlastní školy a také pro další průmyslové školy oděvního směru. Učebnice vytvářeli Josef Melichárek, Antonín Minář, Vilém Ticháček, František Kvíčala, Milada Ovečková, Josef Prachař, Miloslav Kotas, Mojmír Buriánek, Jan Piňos, Olga Hrachovcová, Bohuslav Grepl, Miloslav Burian a Jaroslav Dvořák. Tito vyučující také často vedli odborné kurzy, některé z nich byly pořádané národními oděvními podniky.

K výuce byly využívány také nejnovější učební pomůcky. František Kvíčala se podílel na vytváření scénáře k instruktážnímu diafilmu „*Průmyslová výroba pánského saka a kalhot*“, jeho kolega Jan Piňos vytvořil

materiál pro diafilm „*Vyměřování tělesných rozměrů pro ženy a muže*“. Zároveň byl velmi aktivní v publikační činnosti v odborných periodicích, byl držitelem řady střihových patentů, přednášel a vedl semináře.

Z výše uvedeného je patrné, že vyučující školy byli odborníky svých oborů, stále se zajímali o nové technologie a výrobní procesy a kromě zvyšování své kvalifikace se také aktivně podíleli na tvorbě didaktických pomůcek, určených pro výuku na dalších školách a v různých vzdělávacích kurzech. Činnost řady z nich vlastní pedagogickou praxi na prostějovské škole přesahovala.

Nově při Střední průmyslové škole oděvní vzniklo Sdružení rodičů a přátel školy, které mělo za cíl zprostředkovávat komunikaci mezi školou, jejími absolventy, žáky a jejich rodiči.

Před druhou světovou válkou prezentovala škola práce svých žáků na celostátních a mezinárodních výstavách, každoročně pak na výstavě pořádané v prostorách školy na konci školního roku. Střední průmyslová škola oděvní představovala každoročně práce svých žáků na módních přehlídkách.

Ve školním roce 1968/1969 slavila škola 50 let od svého založení. Vydala vzpomínkový almanach, kde byla shrnuta stručná historie školy, její poslání a studijní obory. Již v úvodu však ředitel školy předesílá, že škola stojí opět před další proměnou učebních plánů, které by měly vzniknout na základě spolupráce školy, jejích absolventů a průmyslových podniků a co nejvíce se vázat na soudobé potřeby oděvního průmyslu. Za tímto účelem měla být rozšířena a prohloubena hlavně odborná výuka. Tvorbu nových učebních osnov měl vést a organizovat ředitel školy Miloslav Kotas, který byl předsedou celostátní sekce středních průmyslových škol oděvních.

To, že byla vypracováním těchto učebních plánů, které měly být následně aplikovány pro další průmyslové oděvní školy v celé republice, pověřena právě prostějovská škola, vypovídá o vysokém postavení, které v této době měla.

V roce 1979 bylo na škole slaveno výročí 60 let od založení školy. Zúčastnili se jak profesoři a žáci školy, tak také představitelé OP Prostějov a Výzkumného ústavu oděvního, pracovníci školské správy a politici. Na slavnost byl pozván také ředitel družební Střední průmyslové školy oděvní v Trenčíně, pan ing. Marko. Součástí kulturního programu byla módní přehlídka prací žáků.

Žáci školy se účastnili jazykových soutěží, olympiád a také Středoškolské odborné činnosti. Při škole byla celá řada zájmových kroužků a činností - zájmové technicky pokrokové sdružení Zenit, sportovně branný kroužek, politicky – kulturní agitka Družba. Při domově mládeže, kde byla část žáků ubytovaná, to byl střelecký, tělovýchovný a kulturní kroužek. Pro žáky byly pořádány také přednášky s odbornými tématy a tématy reflektujícími současné dění. V roce 1978 například přednáška o sovětské kosmonautice s tématem letů do vesmíru.

Pestrost zájmových aktivit pro žáky dokládá na škole umístěný klavír, vybavený fotografický kabinet, který škola převzala ze zrušené Střední průmyslové školy stavební v Prostějově, stejně jako rekreační chata v Ostružné, která sloužila jak vyučujícím, tak žákům.

/ Střední průmyslová škola oděvní 1989–2011

Po roce 1989 probíhala výuka na Střední průmyslové škole oděvní v Prostějově podle původních učebních plánů. Změny v charakteru školy byly spíš administrativní povahy. Stále pokračovala spolupráce školy s OP Prostějov, kde nalézalo uplatnění velké procento jejích absolventů. Radikální proměna celého zaměření školy nastala až v novém tisíciletí a byla podmíněna úpadkem oděvnictví. Téměř po sto letech existence školy došlo k jejímu přerodu z instituce orientované na oděvní průmysl na školu „uměleckoprůmyslovou“. Přibyly nové studijní obory, ale i nadále se škola hlásí ke své tradici oborem Modelářství a návrhářství oděvů a řadou vyučujících, kteří působili na škole ještě v její původní podobě.

Po roce 1989 škola stále sídlila na Vápenici 1 v Prostějově. Učební prostory byly přizpůsobovány výuce úpravou vybavení. V roce 1992 proběhla celková rekonstrukce elektroinstalace budovy a výměna střešní krytiny. Při úpravách interiéru v roce 1994 byla na chodbě v prvním patře objevena nástěnná malba mapy Prostějova. V rámci modernizace výuky byla v roce 1995 na škole otevřena počítačová učebna a ve školním roce 2000/2001 specializovaná učebna oděvního výtvarnictví a konstrukce. Ke stavebním úpravám většího rozsahu došlo až v roce 2004, kdy byly podkrovní místnosti upraveny na ateliér.

Ředitelkou Střední průmyslové školy oděvní v Prostějově byla Stanislava Froncová. Od 1. 8. 1996 nastoupil do funkce ředitele školy Jiří Snášel, zástupkyní se stala Ivana Vaňková.

Škola po roce 1989 otevírala jak denní, tak dálkovou formu studia. Celkem studovalo v denní formě studia 339 žáků z pěti krajů České a Slovenské Federativní Republiky. Nejvíce jich bylo z Jihomoravského kraje, v některých letech se mezi žáky školy objevili i cizinci. Od roku 1990 si žáci oboru Oděvnictví, který na škole zůstal jako jediný, ve třetím ročníku studia volili specializaci na technologii oděvů nebo konstrukci oděvů.

Ve formě studia při zaměstnání byly otevřeny obory Oděvnictví a Výroba oděvů a prádla, kde každoročně studovalo kolem třiceti žáků v ročníku.

Nová forma studia byla na škole otevřena ve školním roce 1993/1994. Žáci Dvouletého denního kvalifikačního pomaturitního studia skládali maturitní zkoušku pouze z odborných předmětů. Ve školním roce 1996/1997

byly na škole zavedeny nové učební plány pro obor Oděvnictví, schválené Ministerstvem školství mládeže a tělovýchovy. Kvalifikační pomaturitní forma studia byla zrušena k 1. 6. 1998, na škole již zůstalo pouze čtyřleté denní studium ukončené maturitou v oboru Oděvnictví.

Škola měla v první polovině 90. let více než 300 žáků denního studia, nejvyšší počet potom v roce 1992/1993, kdy měla škola 378 žáků denního studia ve dvanácti třídách, v každém ročníku tak byly tři třídy. Můžeme zde hovořit o maximálním naplnění kapacity školy, která měla 12 učeben, z toho 5 určených pro odbornou výuku.

Přijímací zkoušky na denní studium se skládaly z hodnocení prospěchu ze závěru 8. třídy a pololetního vysvědčení z 9. třídy, testu z matematiky, testu z českého jazyka spojeného s testem všeobecných znalostí.

Výuka na škole byla dělena na předměty povinného základu, mezi ně patřily všeobecně vzdělávací předměty s důrazem na studium cizích jazyků, a profilující odborné předměty orientované na oděvnictví.

Na škole vyučovalo 24 pedagogů, z toho 16 vyučujících vedlo dílenskou výuku a odborné předměty.

V roce 1999 proběhla na škole inspekce MŠMT, která sledovala činnost školy, výchovný a vzdělávací proces, odbornou úroveň výuky a praxe, komunikaci ve škole, plánování a zpětnou kontrolu plnění plánů a další oblasti. Kvalita vzdělávání na škole a kvalita řízení byla shledána ČŠI velmi dobrou s výraznou převahou pozitiv.

Každoročně byly pro žáky organizovány odborné exkurze do Prahy, na veletrhy Styl a Kabo v Brně a také zahraniční cesty do Polska, Itálie, Lichtenštejnska a Velké Británie. Žáci školy se pravidelně účastnili módních přehlídek, kde prezentovali své práce. Ve školním roce 1998/1999 to byla přehlídka u příležitosti výročí založení firmy Micos, kterou škola uspořádala společně s oděvní školou Caterini Medici z Florencie. Žáci a učitelé školy pak navštívili na týden Florencii, kde byla tvorba žáků školy prezentována na módní přehlídce. Další přehlídky měla Střední průmyslová škola oděvní v rámci burzy škol v Kulturním a společenském centru v Prostějově, na plese FF UP v Národním domě v Olomouci, na slavnostním večeru tenisového turnaje Živnobanky v Prostějově a uspořádala také přehlídky absolventské.

Práce svých žáků prezentovala škola rovněž na galavečerech S módou o módě ve městech

Olomouckého kraje – Jeseníku, Šumperku, Přerově, Olomouci a Prostějově. Součástí tohoto večera byly módní přehlídky prací žáků škol zaměřených na oděvní tvorbu, oděvních firem a módních agentur.

Významnými akcemi byla Celostátní módní přehlídka oděvních škol v Jilemnici, které se v červnu roku 2000 zúčastnilo čtyřicet žáků SPŠO, dále účast patnácti žáků školy na Mezinárodním veletrhu módy Fashion Look v Lipsku a módní přehlídka OP Profashion, kde byl natáčen pořad Videofashion, kterého se účastnilo čtyřicet žáků. Obě poslední akce se konaly ve druhém pololetí školního roku 2001/2002.

Škola udržovala kontakt s dalšími oděvními školami, například účastí na setkání středních škol oděvních

v Liberci ve školním roce 1998/1999, v roce 2000/2001 ve Velkém Poříčí a v následujícím školním roce ve Strážnici. Kontakty škola navazovala i s institucemi v zahraničí – již zmíněnou florentskou školou Caterini Medici a školou v Naile (SRN). Další družební školou byla škola v polské Czenstochowe. Její žáci a vyučující navštívili Prostějov ve školních letech 2000 a 2001, v květnu téhož roku jeli žáci SPŠO do Polska.

Žáci školy se pravidelně účastnili soutěže Junior Styl, pořádané při veletrzích Styl a Kabo v Brně, Junior při Prague Fashion week, olympiád, Středoškolských odborných činností, výtvarných a sportovních soutěží, soutěže SMIRNOFF v Praze a oděvních soutěží Zlatá jehla a Doteky módy. Druhou soutěž založila SPŠO v roce 2000, účast na této soutěži každoročně vzrůstá a účastní se jí školy nejen z České republiky, ale také ze Slovenska.

Výuku na škole neobohacovaly pouze odborné exkurze, výměnné pobyty a spolupráce s oděvními podniky. Od poloviny 90. let škola zvala výtvarníky a módní návrháře na přednášky a besedy se žáky. Několikrát školu navštívil výtvarník Josef Ťapťuch, návrhářka Věra Kocová, americká designérka Suo Novotny a návrhářky Jana Berg a Zuzana Machorková.

K obohacení a inspiraci žáků sloužil také Art Camp, tvůrčí workshop s výukou angličtiny, který škola uspořádala ve školním roce 2008/2009. Projektu se účastnili zahraniční studenti. V následujícím školním roce se žáci a vyučující zapojili do projektu Youth in Action, tento mezinárodní projekt probíhal v Lichtenštejnsku a byl zaměřen na společné workshopy, práci s fotografií a kamerou a na turistiku.

Přestože na škole docházelo k proměnám učebních plánů a neustálé modernizaci a aktualizaci výuky s ohledem na potřeby praxe, připomínali si vyučující i žáci školy významná výročí své alma mater. Na konci září roku 1989 proběhly oslavy u příležitosti 70. výročí založení školy, kterých se kromě představitelů města, zástupců OP Prostějov, žáků a pedagogů školy zúčastnili také pozvaní zástupci SPŠO Praha, SPŠO Trenčín, SPŠO Svidník a SPŠT Jihlava. V rámci oslav proběhl společenský večer s módní přehlídkou a byly vydány dokumenty k dějinám školy.

V roce 1999 slavila škola výročí 80 let od svého založení. U této příležitosti byl 26. listopadu 1999 v Národním domě v Prostějově uspořádán slavnostní večer „Od hvězdiček ke hvězdám“. Součástí večera byla módní přehlídka a vernisáž obrazů Jaroslavy Zárecké, která na škole vyučovala módní návrhářství.

Pod vedením pedagogů byl na škole založen sportovně orientovaný kroužek Klub aktivní pohody (KAP). Pravidelně pořádal běžecké závody, turnaje ve volejbale a stolním tenisu, plavání a sálové kopané, jeho členové využívali rekreační chaty v Ostružné, která byla v majetku školy, pro turistické i zimní lyžařské pobyty.

Použitý zdroj:

Pavla Knápková, *Historie a současnost Střední školy designu a módy v Prostějově (1919–2015).* Olomouc 2015. Závěrečná práce. Univerzita Palackého v Olomouci. Pedagogická fakulta. Pedagogické studium učitelů odborných uměleckých předmětů se zaměřením na výtvarné výchovy. 45 s.

VZPOMÍNKY ABSOLVENTŮ

/ Vzpomínky absolventů

Psal se březen 1938. V krejčovské škole v Prostějově probíhalo odpolední vyučování žáků mistrovské školy. Vtom se z Vápenice ozval neobvyklý hluk. Všichni se zvedli a dívali se z okna na ulici. Kolem parku zrovna projížděla kolona německých obrněných vozidel. Všichni oněměli. Pan učitel se slzou v očích lehce zašeptal: „Jakým právem…?“ Vtom se ze třídy ozvala odpověď: „Právem silnějšího…!!“ Pan učitel strnul, obrátil se a s výčitkou v očích pronesl: „Vy ignorante!!!“

Do dneška se odpověď – „právem silnějšího“ – v naší rodině hojně používá, i když málokdo již ví, odkud výrok pochází.

Ze vzpomínek pana **Františka Adama**, studujícího mistrovskou školu pro mužské krejčovství v letech 1937–1938, zapsala jeho dcera Jaroslava Slavičínská

Psal se rok 1964, kdy jsem úspěšně absolvovala na SPŠO v Prostějově. Kdo mohl tehdy tušit, že mě osud pár let po ukončení školy zavede až do dalekého Montrealu v Kanadě. Naštěstí jsem měla ve znalostech oděvního průmyslu velmi dobrý základ. A to byl také důvod, proč jsem v oboru zůstala i po přestěhování se do úplně jiné země.

Ač byla v celé Americe výroba oděvů velmi odlišná od toho, co jsem znala z domova, rychle jsem si osvojila americký způsob střihu i výroby oděvu. A tak jsem v oděvním průmyslu zůstala celý život. Ať už v oděvní továrně VALI design v Montrealu, kde jsem začínala pracovat po ukončení školy, nebo později v privátní oděvní průmyslové škole La Salle Collage, na které jsem se snažila předat své vědomosti a kde jsem vyučovala dlouhých 35 let.

Kromě znalostí, které jsou samozřejmě nesmírně důležité, mě studium naučilo také dívat se na všechno z toho estetického pohledu a vidět ve všem to nejlepší. A to nejen v oboru, ale i v lidech, přírodě, umění, bytí. Přestože o sobě každý může občas pochybovat, vždycky je důležité věřit si a jít si za svými sny. Bez studia v Prostějově bych nebyla tam, kde jsem teď. Ač každý je strůjcem svého štěstí, tak za stabilní základy, které posléze vedly k pracovním úspěchům v mém životě, velmi děkuji právě Střední průmyslové škole oděvní v Prostějově (dnes Střední škole designu a módy).

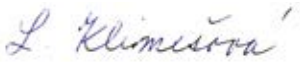

Ludmila Klimešová,
studentka Střední průmyslové školy oděvní v letech 1960–1964.

Bylo jaro roku 1967 a studenti v Prostějově se po dlouhé době připravovali na majáles.

V té době jsme byli studenty třetího ročníku SPŠO a snažili jsme se důstojně reprezentovat svůj obor. Vzhledem k tomu, že v naší třídě byl jenom jeden kluk, o kterém jsme říkaly, že nás má jako harém, realizovali jsme tento nápad. Ušily jsme si harémové kalhoty, vršek tak, aby byl vidět pupík, a přes obličej zavěsily malý závojík. Vše jsme vylepšily bižuterií a naše dílo završily

červenými nebo černými tečkami umístěnými uprostřed čela. Od domovníka jsme si vypůjčily dvoukolák, vystlaly ho polštáři, ozdobily saténem a nahoru se posadil náš milý spolužák Pepa, oblečený jako paša s krásným turbanem na hlavě. Vše vylepšeno šperkem, zavěšeným uprostřed čela. Tak jsme našeho „pašu“ vezly na dvoukoláku na seřadiště, a potom přes celé město. Pokud si dobře pamatuji, naše nápaditost slavila úspěch. Další rok - 1968 - jsme měli před maturitou, proto na nějaké velké přípravy nebyl čas. Vydali jsme se za malíře - stačilo naše pracovní bílé pláště trochu zabarvit, zhotovit palety, připravit větší štětce a vybrat vhodně oblečené modelky a naše účast na majálesu byla hotova. To jsme ještě nevěděli, že tento náš majáles bude na dlouhá léta ten poslední.

Jaroslava Slavičínská-Adamová,
studentka Střední průmyslové školy oděvní
v letech 1964–1968

... začalo to ušima… řetězce uší. Psal se rok 1958 a maminka šila jako domácí švadlena maňásky pro firmu Hamiro Příbram, která tenkrát měla pobočku v Prostějově, dokonce ve stejné ulici jako dodnes stojí škola, která už tehdy byla vyhlášena svými absolventy.

Jako předškolní dítě mne fascinoval celý ten proces kolem šlapacího stroje a pořád jsem to chtěla zkoušet. Vrcholem byla skutečnost, že se mi brzy povedl ten správný rytmus a já mohla mamince pomáhat! Dodnes si pamatuji to štěstí, jak skládám nastřihaná ouška na sebe a navazuji sešité uši za sebe a řetězec uší padá dolů a vine se po zemi… Hurá, umím šít!

Oba rodiče oděváři. Maminka, modelová krejčí, si šije šaty do divadla, na svátky, tatínek, technik, technolog… nám šije kabátky, bundy, kalhoty.

Již od předškolních let sportuji, maluji, chodím do sboru a hudebky. Pořád je třeba něco šít - na vystoupení a akademie, na závody, vystoupení a soutěže v moderní gymnastice, na účinkování v divadle. Moje milovaná a uznávaná trenérka Věra Mojžíšová je kromě jiného uznávaný odborník pro choreografii a nácvik módních přehlídek. Jsem stále v blízkosti lidí, kteří řeší módu a její prezentaci nebo technické problémy okolo ní.

Roky letí… Ve škole jsem chtěla být při výběru povolání učitelkou nebo letuškou. Učení mi jde samo, baví mne všechno... ale oděvařina mne stejně lákala nejvíc, i přes prvotní nesouhlas rodičů. Vyrůstáš v tom a zdá se ti, že už o tom něco víš.

Prožila jsem na tehdejší Střední průmyslové škole oděvní v Prostějově nádherné tvořivé a inspirativní roky. Setkala jsem se tady s vynikajícími profesory a pedagogy, kteří nás nejen vedli k oboru, který jsme si zvolili, ale iniciovali v mnohých z nás i potřebu získání maximálních informací v tomto oboru, a i díky fungování v té době největší oděvní firmy v Evropě, výzkumnému ústavu i generálnímu ředitelství jsme tehdy měli v Prostějově přístup i k nejlepší technice v oboru používané. Setkala jsem se s výbornými spolužáky z celé republiky, poněvadž tenkrát, když jsme v roce 1969 začali studovat, byly v Československu jen tři oděvní střední školy: Praha, Prostějov a Trenčín.

A k té práci učitele jsem se stejně dostala…

Je velmi příjemné vidět, že škola stále existuje a hledá cesty vzdělání pro mladé lidi dál. Přeji škole skvělé osobnosti a odborníky, díky jejichž schopnostem je tu dnes. A věřím, že tak se podaří navázat i na další úspěšná léta a nevymizí dobrá možnost přípravy mladého člověka do pracovního života.

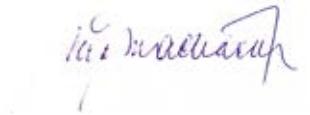

Ing. Věra Machačová,
studentka Střední průmyslové školy oděvní
v letech 1969–1974

Na „průmyslovácká“ školní léta v centru oděvní výroby, v oblasti úrodné Hané, nelze zapomenout. Podmínkou studia s nástupem přímo do 2. ročníku SPŠO bylo vyučení se krejčovskému řemeslu. A nejen tím jsme se lišili od ostatních. Už během studia jsme neustále prohledávali všechna místní centra i pochybné brlohy s levnými materiály. Doba zákazů nošení džínů a povinných bílých plášťů? Předháněli jsme se v úlovcích a šili jak diví. Ani v časech druhé poloviny 70. let nás nemohlo nic zastavit. Naše třída patřila mezi ty nejlépe oblékané. Bylo nás čtyřicet, pět kluků a zbytek samé manekýnky. Moje oblíbené předměty byly praxe, navrhování, dějiny kultury a odívání. Bohužel profesorka, zdatná malířka, byla neustále nemocná. To mě dost mrzelo. Třídní Miloslav Burian nás určitě miloval, zvláště když po rozdání vzorků přízí v předmětu Nauky o materiálech se mu po jejich identifikaci vrátil dvojnásobný počet!

Po prvním roce pobytu na internátě v Neherově vile jsme byli vrženi do ulic a hledali podnájmy. S kolegou Jirkou jsme získali privát až ve Smržicích, což není daleko od Prostějova. Mělo to i svoje výhody. Pole, sady či záhumenky. O vitamíny nebyla nouze, ale denní dojíždění na kole mělo svá úskalí. Zvlášť když jsem si ušil dlouhý plášť s pelerínou ve stylu Sherlocka Holmese, na který rád vzpomínám. Byli jsme zajímavá dvojice. Dvoumetrový kolega s dlouhýma nohama na téměř dětském kole a vedle já, na obřím stroji zn. Ukrajina. V černém kabátě s bílou šálou vlající ve větru jsem budil náležitou pozornost.

Prostějov bylo tehdy kulturní, velice živé mladé město. Byl jsem vybrán díky své konfekční postavě jako manekýn OP. Dlouho jsem tam na rozdíl od spolužaček, které si prohlédly svět, nevydržel. Nejsem exhibicionista ani narcis. Ze soutěže Wolkerův Prostějov jsme byli se spolužačkou Ivankou promptně vyhozeni. Díky trhavým pohybům jejího těla při verších Taťány, jsem se na svého Oněgina těžko soustřeďoval a nemohl opakovaně potlačit smích.

Vzpomínám na tzv. Zpěvy na schodech. Celá třída, namaskovaná k nepoznání, seděla proti kanceláři s usazeným pedagogickým sborem a pěla písně na jednotlivé učitele. Někdy oslavné, jindy dost nepříjemné. Byla to jedna z mála možností se veřejně vyjádřit. Užili jsme si to vrchovatě. Škola byla hodně náročná, nic nám nebylo odpouštěno. Dostali jsme však pevné základy. Průmysl už čekal na nováčky v oboru. Myslím, že jsme všichni obstáli dobře.

Následně jsem završil ještě dvě další vysoké školy, pracoval v pražské Oděvní službě jako hlavní technolog a stříhal v salónu Styl, navrhoval v Ústavu bytové

a oděvní kultury, spoluzaložil vlastní oděvní firmu, natáčel přednášky pro studenty i v seniorském věku vedl semináře atd., abych dnes působil jako pedagog v kdysi konkurenční oděvní škole v Praze Holešovicích.

Občas si vzpomenu na své prostějovské základy, získanou schopnost logického myšlení, střihovou a technologickou představivost, náročnost na kvalitu a slušné jednání. Mohu tak srovnávat tehdejší úroveň oboru se současností.

Jakási zločinná ruka odstřelila budovy OP a město mi dnes připadá téměř neduživé. Naštěstí „naše škola“ zůstala na svém místě a věřím, že i přes současné globalizační problémy připravuje další, tolik potřebné talentované studenty.

Vděčně vzpomínám!

Petr Tylínek,
student Střední průmyslové školy oděvní
v letech 1975–1978

Od oblečků pro panenky – k oděvům pro jaderné elektrárny

Již od útlého dětství jsem měla velmi kladný vztah k jehle a k „hadříkům“. Možná jsem to zdědila po své prababičce švadleně, se kterou jsem už jako malá ráda šila na panenky. První sukni pro sebe jsem si ušila, když mi bylo 9 roků. Šila jsem ji na šlapacím šicím stroji, v polosedě, abych vůbec dosáhla na pedál. Svůj sen umět šít jsem si splnila na Střední průmyslové škole oděvní v Prostějově, kde jsem strávila několik krásných let svého mládí.

Na školu moc ráda vzpomínám, přestože v době mého studia se vše bralo hodně vážně a také přísně. Za to jsem dnes - s odstupem času velice ráda a při svých prezentacích vždy zdůrazňuji, že pevné základy pro podnikání v oboru jsem získala na SPŠO v Prostějově a také v OP Prostějov, který jsem zažila ještě v plné síle. Jména našich pedagogů se mi nesmazatelně vryla do paměti. Byla to například Jaroslava Zárecká nebo naše třídní učitelka Jana Vojtová, která nás učila technologii, němčinář Dietrich Schallner, učitelka strojů a zařízení Alena Pulcová nebo nezapomenutelný Václav Kolář a další.

A nejen jména pedagogů se mi vryla do paměti. Moc ráda vzpomínám i na každoroční „Vánoční zpěvy na schodech“. Dokonce mám už téměř sedmatřicet let schované originály rukopisů s texty k písničkám, složené na učitele naší třídy.

Z Prostějova vedly další mé kroky na VŠST do Liberce a textilnímu a oděvnímu oboru jsem zůstala věrná dodnes. Vědomosti nabyté zejména v Prostějově využívám a „aktualizuji“ po celou dobu svého podnikání, přestože mě život brzy odvedl z mého malého módního salónku jiným směrem.

Zůstala jsem ale v oboru a věnuji se velmi zajímavé tvůrčí a nikdy nekončící práci. Již 18 roků tvoříme, inovujeme, vyvíjíme mj. oděvy pro jaderné elektrárny.

Ale věřím, že na „malý módní salónek“ ještě znovu dojde.

Naše firma Disting s.r.o. letos oslaví 25 roků od založení, a dříve než půjdu do důchodu, chtěla bych své praktické životní zkušenosti předávat dál mladým, talentovaným a „pro oděvařinu zapáleným" lidem, které ráda přivítám v našem školicím středisku v Dukovanech.

Ing. Marie Cafourková, roz. Blažková,
studentka Střední průmyslové školy oděvní
v letech 1978–1982.

Je to UŽ nebo JEN 33 let, co jsme odmaturovali? A nám to připadá, jako by to bylo včera. Byly to úžasné tři roky v Prostějově. A proč jen tři? Protože jsme byli třída již vyučených studentů. Sešli jsme se ze všech koutů naší republiky od Plzně až po Ostravu.

Přístup kantorů na tehdejší SPŠO k nám, již 18letým, byl takový vstřícnější, nebo nám to alespoň tak připadalo. Nastoupili jsme hned do druhého ročníku a měli hodně „zhuštěnou“ výuku. Hlavně všeobecné předměty. Ještě dnes si pamatujeme, jak jsme na intru biflovali„ ný, natý, ičitý ...“. V jednom roce jsme museli zvádnout roky dva, ale chtěli jsme studovat, a to nás hnalo dál.

Naše třídní Zdenička Dobiášová byla úžasná nejen jako třídní učitelka, ale i jako člověk, který nám byl připraven vždy pomoci. Proto nám ji taky na konci třetího ročníku vzali – prý si s námi až moc dobře rozuměla. Ve čtvrtém ročníku jsme dostali jako třídní Miládku Kočí – naši ruštinářku, která velmi milovala divadlo a poezii. Už tenkrát, za „sociku“, používala pokrokové metody výuky a učila nás nebát se mluvit rusky. Také je nutné zmínit, že jsme byli třída experimentální. V čem spočíval ten experiment? Bohužel v tom, že jsme se neučili žádný další cizí jazyk, byť se na škole vyučovala angličtina, němčina a francouzština. Úžasné však byly služby u vchodu školy = ulejvárna na celý den. Co to bylo? Za vstupními dveřmi byl stolek a u něho vždy dva studenti celý den hlídali, aby do školy nevnikl nikdo nepovolaný. Každého zapisovali, včetně studentů, kteří si v době výuky potřebovali vzít něco důležitého ze šatny. Už tenkrát mělo pár jedinců nenechavé prsty.

Poslední zvonění nebylo takové jako na jiných školách, nesmělo se chodit po městě. A možná to bylo i dobře, protože dnes máme na co vzpomínat. Byly to totiž tzv. zpěvy. Každá třída si připravila panflety na profesory a školu.Ty se potom zpívaly na schodišti školy před odjezdem na vánoční prázdniny. Obecenstvem byli profesoři a žáci nižších ročníků. Naše třída v tomto porušila tradici a my si dělali legraci sami ze sebe. Byli jsme totiž třída s největší absencí, což bylo dáno právě tím, že většina z nás byla opravdu zdaleka a dopravní prostředky nejezdily v takových intervalech jako dnes. A komu by se chtělo v neděli po obědě jet do Prostějova.

Praxe probíhala v dnes již neexistujícím závodě OP Prostějov. Tím, že jsme byli vyučeni, jsme dostávali náročnější práci než naši spolužáci z jiných ročníků.

Také jsme měli ve škole předmět dílny, kde jsme šili vše, od dámské podprsenky až po pánské sako.

K podzimu patřily tradičně brigády. Hlavně bramborové, kdy jsme celý týden jezdili na pole a sbírali a sbírali. Ke svačině jsme potom dostali v papírovém pytlíku kus gothaje, rohlík a žlutou limonádu. Ve čtvrtém ročníku jsme jezdili česat jablíčka na vývoz do Rakouska, museli jsme je skládat jako poklad, pěkně šťopičkou nahoru.

Volný čas? Zkrátka ten studentský. Chodili jsme do Vodárky, do Národa, ke Králi Ječmínkovi – někteří spolužáci dokázali psát domací úkoly pouze tam, všechno to jsou restaurační zařízení, a také do kina, ta byla v Prostějově tři. V létě se koupat na Plumlov a v zimě do bazénu a nebo jen tak ven.

Letitá tradice školy byla, že si maturanti nechali dělat skleničku s datem studia na SPŠO. Všichni ji máme schovanou dodnes.

Nemohu vynechat naše ubytování, které bylo buď na internátě nebo na privátě a někteří studenti bydleli v bývalé Neherově vile, která byla jednou z částí internátu.

A naši profesoři? Paní Froncová - úžasná čeština, pan Kolář - skvělý člověk - dějepis, paní Zárecká - potomek Alfonse Muchy - kreslení, paní Wernerová - skvělé konstrukce střihů, paní Nemajerová - chemie, pan Fronc - super matematika ve čtvrťáku, hlavně vynikající příprava pro všechny, kteří chtěli jít na VŠ, pan Učeň - fyzika, pan Klíč - stroje a zařízení a hlavně naše Zdenička Dobiášová - mistryně republiky v krasojízdě na kole - technologie a její milované materiály.

Co říct závěrem? Když jsme v květnu 1985 odjížděli z Prostějova navždy, tak si většina z nás neuměla představit, že tyhle spolužáky, tyhle lidi, tyhle profesory, tohle město, už nebudeme po prázdninách vídávat. Byli jsme šťastní a smutní zároveň. Všichni jsme kráčeli vstříc novému životu. Byli jsme lační se co nejrychleji znovu sejít, nejlépe hned další rok. Bohužel všichni dohromady jsme se již nikdy nesešli. O některých spolužácích dodnes nic nevíme a některé spolužačky se na nás dívají tam seshora, od té nebeské brány.

Takový je ale život, přináší to smutné i to hezké. O studentských letech na SPŠO v Prostějově můžeme říct, že byly nádherné a všichni bychom si je rádi zopakovali.

Pavlína Králová,
studentka Střední průmyslové školy oděvní
v letech 1982–1985

Je mi velkou ctí, napsat následující příspěvek do almanachu u příležitosti 100. výročí založení Střední školy designu a módy v Prostějově, kterou jsem navštěvovala v letech 1990–1994.

Pocházím z rodiny, kde umění a estetika mají své kořeny. Na zakladní škole jsem měla zálibu ve výtvarnému umění, takže můj učitel výtvarné výchovy doporučil mé mamince, aby mě přihlásila na Střední průmyslovou školu oděvní v Prostějově, kde jsem byla v roce 1990 přijata.

Otevřel se mi nový svět. Svět módy a střihů, konstrukcí a exkurzí v OP Prostějov a svět přátelství, přetrvávajících dodnes. Ráda vzpomínám na tři intenzivní léta na domově mládeže. V paměti mi dále utkvěl poslední rok spojený s přípravou na maturitní zkoušky. Vzpomínám na taneční, na okurkovou brigádu a na maturitní ples, na kterém jsme jako nastavající maturanti hrdě předvedli vlastnoručně navržené a ušité večerní šaty.

Ráda vzpomínám na naši milou třídní učitelku a další kantory, kteří nás doprovázeli jak na cestě ke vzdělání, tak i v osobních situacích, kdy jsme se, tenkrát dospívající, učili schopnostem orientovat se v nových, nezvyklých situacích na cestě k samostatnosti. Mým mentorem byla v té době má bývalá učitelka německého jazyka, dnešní ředitelka školy, Ivana Vaňková. Nejen, že mě odborně vybavila základy cizí řeči, ale dala mi i osobní impuls k dlouholetému přátelství v zahraničí, kde jsem po ukončení maturitních zkoušek začala studovat. Po absolvování vysoké školy jsem v Německu již zůstala.

Naše osobní rozhodnutí se dají posoudit až s odstupem času. Každý z nás se na určitou situaci dívá jinýma očima a posuzuje ji jinak. Když se příležitosti, která se nám nabízí, chopíme, je třeba si za ní stát. Já osobně vzpomínám velmi ráda na čtyři léta prožitá na střední škole a přeji všem žákům vytrvalost ve studiu a spoustu krásných zážitků.

Jana Boßler,
studentka Střední průmyslové školy oděvní
v letech 1990–1994

Do školy jsem nastoupil jako synek jedné z učitelek. To mi sice zařídilo přísnější hledáček v oku ostatních kantorů, avšak čtyři roky na výběrové odborné škole byly jedním z nejbáječnějších období mého života. Komplexnost studia a vybavení školy dávalo absolutní možnosti všem studentům, kteří měli talent a chtěli. Já zrovna vzorem ideálu studenta v leckterém ohledu nebyl, o to víc mě však doslova pohltilo oděvní návrhářství a vysoká krejčovina „haute couture“ – zhotovení oděvu dle návrhu, střihu na míru a technologií dílcové montáže se zkouškami.

Díky skutečným kapacitám a matadorům oboru v učitelském sboru, a zejména díky své mamince, jsem v sobě objevil emeritní lásku k módě, ke stylu a vkusu. Dlužno dodat, že vše je také o znalosti látek, materiálovém složení, o konstrukci střihu a oděvní technologii. Vše musí jít ruku v ruce. Pro mě to není jen řemeslo, je to umění, jedinečnost a tradice.

Nabytou odbornost jsem přetavil do práce či konzultací pro mnohé oděvní firmy, řetězce a značky. Byl jsem u zrodu dnes již prestižní školní soutěže Doteky módy. Mám svoji malou specializovanou oděvní značku, podílím se na projektu sportovního oblečení.

Škola je opravdu základ života. A tato mi dala směr, pečlivost a naučila mě kreativnímu myšlení.

Tomáš Pospíšil,
student Střední průmyslové školy oděvní
v letech 1997–2001

SPŠO M-4B 1959/63

PŠ oděvní Prostějov
12.1.1957
I. abiturientský
Ples
Společ. dům
20 hod.

Střední průmyslová šk
oděvního průmyslu a
Vás zvou na oslavu
60. VÝROČÍ
STŘEDNÍ P
ODĚVNÍ V
která se koná 19. října
ROH OP Prostějov, Ve
PROGRAM:
1. 8.30— 9.00 hod. —
2. 9.00 hod. — zahájen
3. 9.15—10.15 hod. —
4. 10.15—12.00 hod. —
5. 12.00—14.30 hod. —
6. 14.30 hod. — módní
PROSTĚJOV
SPŠO

Je to pravda, odvěké
že šaty dě

SPŠO
IV.C

SPŠO

SRPŠ při PŠ o
pořádá
II. abitu

VRANOVICE

SŠDAM, pro mě „oděvní škola“, není jen růžová budova na rohu Vápenice. Je to budova plná odborníků, mladých talentů, zkušeností, přátel a vzpomínek na vlastní školní léta v Prostějově. Jako bych maturitu absolvovala teprve nedávno, pamatuji se na první den ve třídě, na moje spolužačky, školní i mimoškolní aktivity, hodiny u domácích úkolů a všechny ty radosti i starosti středoškolského života.

Pro moji profesní dráhu byla oděvní škola velmi důležitá. Byl to můj první krok do světa módy. Byla jsem součástí školních přehlídek. Viděla všechnu tu práci v zákulisí. Spolu se spolužáky trávila čas v dílně při výrobě kolekcí. Měli jsme nadšení a neskutečně trpělivé paní učitelky. Díky střední škole se mi otevřely dveře do světa. Právě zde byl ten první impuls a první popostrčení k tomu, abych se i nadále i při vysokoškolském studiu věnovala modelingu a točila se okolo módy jako takové.

Dnes jsem sama lektorkou na kurzech šití a to, že jsem vystudovala právě oděvní školu v Prostějově, beru jako svoji obrovskou výhodu. Zkušenosti, které mohu předávat dál, a možnost neustále spolupracovat s odborníky na škole a vzdělávat se neberu jako samozřejmost. Jsem hrdá na to, že jsem absolventkou SŠDAM, a mohu říct, že mám v dnešní době ať už z řad spolužáků, absolventů či kantorů opravdové přátele.Oděvní škola patří do mého života a ráda se sem vracím.

Radka Kosková,
studentka Střední průmyslové školy oděvní
v letech 2001–2005

Pohodová a rodinná atmosféra. To bylo TO, čeho jsem si na studiu na „oděvce, jak jsme Střední škole designu a módy všichni s oblibou říkali, vážila nejvíce. Přátelili jsme se všichni navzájem, studenti napříč třídami a ročníky, společně s učiteli. Právě tím se stalo studium o moc zábavnější. Při vyučování jsme dostávali příležitosti k hromadné diskuzi. Byly předměty, na které jsme se se spolužačkami obzvlášť těšily, protože způsoby vyučování některých našich kantorů pro nás mnohdy bývaly spíše něco jako zábavné workshopy než zdlouhavé odbytí si vyučovacích hodin v lavici. Bylo to určitě i tím, že jsme mohly u některých kreativních předmětů pracovat tak nějak uvolněně, takže nebylo výjimkou, že například při kresbě nebo navrhování nám v ateliéru vyhrávala hlasitě hudba, to abychom dali snadněji průchod naší tvořivosti. A právě takový přístup zapříčinil to, že jsem do školy chodila ráda.

Když jsem si vybírala, pro jakou střední školu se rozhodnu, bylo pro mě studium oděvnictví jasnou volbou, protože pocházím z oděvnické rodiny. A díky praktickým i teoretickým znalostem nabytým na „oděvce“ jsem se nakonec vrhla do práce v oboru, který jsem vystudovala. Člověk se učí celý život, v tomto oboru to platí dvojnásobně, protože využívané technologie jdou neustále dopředu. A já jsem moc ráda, že právě studium na Střední škole designu a módy pro mě bylo tím správným startem v mé kariéře.

Michaela Greplová,
studentka Střední školy designu a módy
v letech 2011–2015

Na SŠDAM jsem začala studovat v roce 2015. Pamatuji si, když jsem jako malá chodívala kolem školy, když byla ještě školou pouze oděvní. Nikdy by mě nenapadlo, že se sem budu hlásit a že tu budu chtít strávit celé čtyři roky. A už vůbec by mě nenapadlo, že můj ročník bude maturovat na stoleté výročí a že budu jednou psát něco takového.

Když jsem přišla v září 2015 do školy a poprvé zasedla do lavice v naší třídě, byla jsem strašně zmatená a nesvá a snažila jsem se, aby to na mně nebylo znát. Měla jsem kolem sebe spoustu nových lidí, a když přišel náš třídní učitel pan Vašíček v triku s nápisem 1.A, začala jsem si pomalu uvědomovat, že už jsem zkrátka na střední, že jsem se dostala na školu, kde jsem asi půl roku zpátky dělala talentové zkoušky, a že ačkoliv vlastně vůbec nevím, do čeho jdu, strašně se na to těším.

A nyní je přede mnou maturita. A stejně tak, jak jsem si jako malá nedokázala představit, že budu jednou středoškolák, neumím si teď představit, že budu, alespoň doufám, maturovat. Za ty roky jsem si na tuto školu zvykla, našla jsem si zde kamarády i určitá místa na škole, kam o přestávkách ráda chodím. Stejně tak jsem si oblíbila některé předměty a učitele a vím, že až tuto školu jednou opustím, budu na tohle všechno vzpomínat v dobrém. Nejspíše i na ty předměty, které jsem až tak ráda neměla. Kdybych měla zmínit jednu věc, na kterou mám největší vzpomínky, nejspíš by to byl fotografický plenér v druhém ročníku. Třída jede na pět dní někam do přírody, kde má každý za úkol fotit. Jistě tu ale nikdy nejde jen o fotky, vždy je to i o lidech a kolektivu.

My jeli nedaleko od Zlína, jeli s námi pan učitel Vašíček a pan učitel Petřík. Ačkoliv možná ne každý ze třídy je téhož názoru, když zhodnotím všech pět dní se vším všudy sama za sebe, považuji to za jeden z nejhezčích týdnů, které mi škola umožnila zažít. Jednak tam bylo nádherně, krásná příroda i počasí, a jednak jsme se poznali všichni jinak, byli jsme spolu delší dobu v kuse a dle mého názoru jsme si, alespoň většina z nás, rozuměli. A když jsme zrovna nebyli nikde na procházce po okolí, seděli jsme venku, poslouchali hudbu, jedli zmrzlinu a povídali si. A vlastně i to fotografování mě tu začalo dost bavit. Jsem si jistá, že mě čekají i další zážitky a jsem ráda, že na této škole mohu být.

Kristýna Sekaninová
studentka Střední školy designu a módy
v letech 2015–2019

Sotva jsme oslavili stoleté výročí Československa, blíží se nám stoleté výročí naší školy v Prostějově. Co všechno už tato budova zažila, kolik žáků po těchto chodbách chodilo, malovalo, navrhovalo, fotilo… to zůstává otázkou. Stěny této školy nejenže zdobí spousta obrazů malovaných zdejšími žáky, jistě v sobě také skrývají spoustu tajemství, rozhovorů a v neposlední řadě vyrytých nápisů, jež tu po sobě, stejně jako na lavicích, zanechali ti nejtalentovanější z našich řad.

Na této specifické škole momentálně studuji druhým rokem na oboru Malba a design interiéru. Kdybych teď měla říct, jak jsem se sem dostala, většina lidí by

nejspíše očekávala dojemný příběh o dívce z malého města, co o studiu tady snila od dětství. Jenže tak to úplně nebylo, teda až na to malé město. Pravda je, že tuto školu jsem si vybrala asi měsíc před talentovkami, patnáct prací, které jsem měla předložit, jsem malovala a kreslila v posledních dvou týdnech. A když mě na ty slavné talentovky táta dovezl a chtěl mě doprovodit do učebny, málem zakopl o ten zákeřný schodek ve vestibulu a rozbil nástěnku. Nejlepší vykročení, nebo spíše vypadnutí, do prvního školního roku to sice nebylo, i tak jsem se ale dostala a teď bych studium tady za žádnou jinou školu nevyměnila.

Ono s humorem a pozitivním postojem k novým výzvám, jež se nabízejí každou chvíli, jde totiž zvládnout všechno. I namalovat pět obrazů za půl roku. Jde jen o to nepropadat panice, i když je listopad a máte stále jeden. V dějinách výtvarné kultury pořád nechápete rozdíl mezi dvěma úplně stejnými soškami Madon, v tělocviku nezvládnete ani kotrmelec a v matematice jste ztracení, jakmile vám do toho pan Krejčí začne plést písmenka. Ne vždycky se vám totiž bude dařit, ať máte sebevětší talent, protože pak vám stejně pan učitel matematiky řekne, že malba je k ničemu a jediná poslední možnost na spásu na poli zaměstnání jsou lineární rovnice. Nevěřte mu. A dělejte, co vás baví, protože pokud to budete dělat naplno, někdo to ocení vždycky.

Jak jste si mohli všimnout, pojala jsem tenhle krátký popis mého studia tady trochu jinak, spíše s humorem, jak to dělávám často. Jenže ono na škole plné umělců to vlastně ani jinak nejde. Je to skvělá škola s předměty, co vás připraví na budoucí zaměstnání a s trochou štěstí vás budou i bavit. A hlavně, ať už cokoli pokazíte, nebo když se vaše myšlenka někomu nebude líbit, existuje na to taková jedna kouzelná věta. To byl záměr, paní učitelko.

Lenka Mácová
studentka Střední školy designu a módy
v letech 2017–doposud

SOUČASNOST ŠKOLY

Současnost školy

Školní rok 2010/2011 se stává pro školu zlomovým. Škola po mnoha letech otevírá umělecký obor Modelářství a návrhářství oděvů a dochází ke změně názvu školy na Střední škola designu a módy, Prostějov. Hned v následujícím školním roce 2011/2012 škola rozšiřuje nabídku studijních oborů o další dva umělecké obory, a to Multimediální tvorba a Užitá malba a design interiéru.

Uvedené změny byly vynuceny klesajícím zájmem o tradiční maturitní obor Oděvnictví, poslední absolventi tohoto oboru opustili školu v roce 2013. Vedením nových oborů byli pověřeni vedoucí ateliérů, kteří koordinují jejich vnitřní chod, rozdělují úkoly mezi jednotlivé vyučující, spoluurčují podobu přijímacích talentových zkoušek, plenérů, praxí, organizačně zajišťují také obhajoby klauzurních prací, výstavy žáků školy a obhajoby maturitních prací. S otevřením nových oborů a změnou zaměření školy uměleckým směrem vznikla celá řada dalších předmětů, a v důsledku toho se rozšířil i pedagogický sbor. Mezi vyučujícími působí činní výtvarní umělci, designéři, grafici a architekti. Kromě teoretických odborných předmětů představují nedílnou součást výuky a přípravy žáků také praktické odborné předměty.

Práce ve fotografickém ateliéru

Na konci každého pololetí tvoří žáci klauzurní práci v jednom z odborných předmětů. Jejím cílem je ověřit, do jaké míry si osvojili odborné dovednosti, ale také jejich kreativitu a schopnost naplnit zadání úkolu. Klauzurní práce jsou pro každý obor specifické a tím, že jsou od druhého ročníku doprovázeny ústní obhajobou, učí žáky prezentovat vlastní tvorbu a případně reagovat na podněty a připomínky hodnotící komise.

Zásadními změnami prošel také interiér školy. Byly vybudovány dva výtvarné ateliéry, fotoateliér, multimediální ateliér, dvě počítačové učebny, učebna pro výuku designu interiéru, dvě jazykové učebny a učebna pro výuku českého jazyka. Zachována zůstala pouze jedna dílna pro tvorbu oděvů a modelových kolekcí, která však také slouží pro kreativní tvorbu žáků v rámci předmětu Rukodělné techniky. Nicméně přes veškerou snahu bylo nutné z kapacitních důvodů rozšířit výuku výtvarných předmětů do další učebny na ulici Vápenice 3, v prostoru pronajatém od ZUŠ.

Uvedené změny posunuly školu na úroveň jediné umělecké školy v celém Olomouckém kraji, zřizované právě tímto krajem. O správnosti uvedeného kroku svědčí vysoká naplněnost tříd a krásné úspěchy žáků napříč všemi obory.

/ Multimediální tvorba

Multimediální tvorba v sobě zahrnuje tvorbu vizuálního obsahu napříč digitálními i klasickými technologiemi. Zabývá se především grafickým designem, produktovým designem, digitální fotografií, tvůrčí prací s videem a animovaným filmem.

Výuka klade důraz na perfektní řemeslné zvládnutí všech multimediálních disciplín. Žáci prochází základní výtvarnou průpravou – kresba, malba, prostorová tvorba. Souběžně s tím začínají pracovat se současnými technologiemi v odborných předmětech. V prvním ročníku se věnují především typografii, grafickému designu a digitální fotografii. V dalších ročnících se žáci seznamují s kreslenou, ploškovou i počítačovou animací, učí se pracovat s videokamerou a video dále zpracovávat. Navrhují webové stránky, osvojují si základní principy průmyslového designu a 3D modelování. Postupem času mohou realizovat své nápady v nejrůznějších médiích (klasických i digitálních). Na konci studia ovládají software i audiovizuální techniku a díky tomu jsou připraveni se okamžitě uplatnit v praxi.

The Janitor, animovaný film, Marcela Mencelová, 2018

Filmový plakát, Tomáš Doležel, 2017

Absolvent je připraven uplatnit se v oblastech grafického designu, animace, digitální fotografie, filmové tvorby, designu webových stránek, vizuální reklamy apod. Své dovednosti a zkušenosti může využít v grafickém studiu, reklamní agentuře, při tvorbě webových stránek, jako kameraman, střihač, produkční, animátor, fotograf, průmyslový designer, programový a kulturně výchovný pracovník apod.

Absolventi oboru Multimediální tvorba jsou cíleně připravováni k dalšímu studiu na vysokých a vyšších odborných školách, orientovaných na multimediální tvorbu, nebo ke studiu na výtvarně zaměřených oborech vysokých škol, včetně pedagogiky výtvarných oborů.

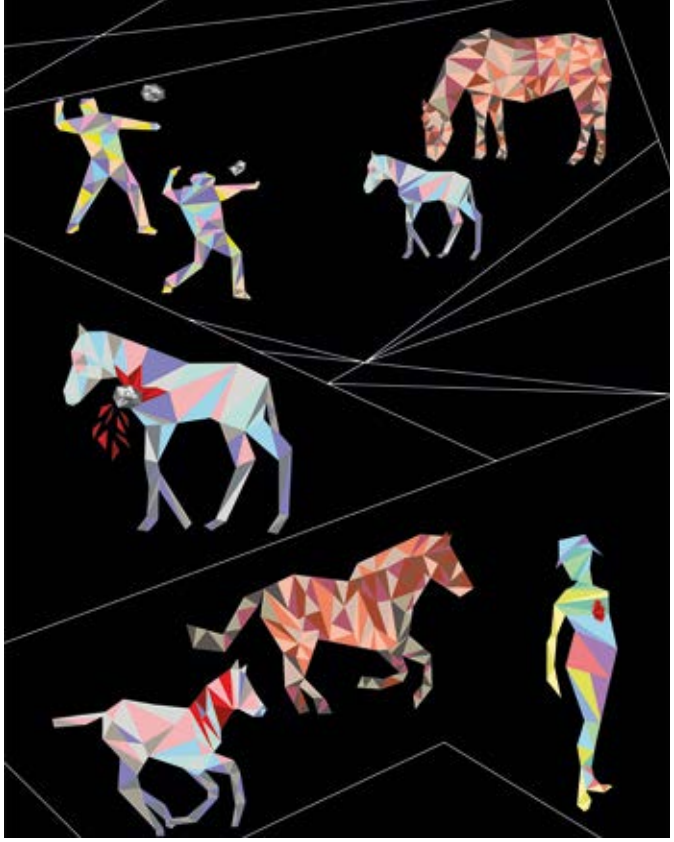

Plakát, počítačová grafika, Alexandra Naušová, 2015

Videoart, video, Alexandra Naušová, 2016

V prvním ročníku je pravděpodobně nejzásadnější odbornou disciplínou, které se žáci věnují, grafický design. Už ve druhém ročníku dokáží zpracovat kompletní grafické podklady pro téměř jakékoli účely. Cílem ateliéru však není jen naučit žáky řemeslu - jejich práce musí mít

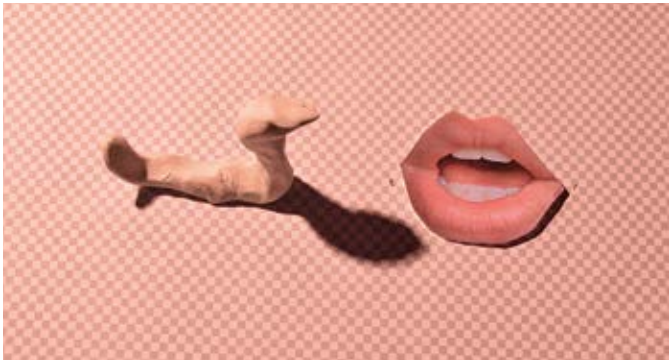

Klauzura vrací úder, animovaný film, Markéta Šulajová, 2016

přidanou výtvarnou hodnotu. Animace, která je primárním předmětem třetího ročníku, je jedním z nejnáročnějších předmětů, který žáci absolvují. Jsou nuceni pracovat na dlouhodobém konceptu, jehož splnění a dodržení vyžaduje péči a soustředěnou práci. Video - hlavní náplň studia čtvrtého ročníku - vychází v mnohém z fotografické tvorby, která tomuto předcházela v minulých ročnících. Výuka se ani zde netýká jen řemesla, ale nedílnou součástí práce je snaha o nalezení vlastního výtvarného vyjadřování, kdy video je jen jednou z možností, jak svůj výtvarný názor projevit.

Maturitní práce oboru Multimediální tvorba jsou různorodé. Primárně sice žáci pracují s animovaným filmem a videem, ale výjimkou nejsou ani objekty, prostorové instalace a akčně konceptuální výstupy. Častým tématem je také

Králík, záznam performers, Zuzana Rejsová, 2015

Klaun,
instalace k performance,
Veronika Musilová, 2018

Tearing the soul, video, Mária Lopatyuk, 2018

autorská kniha s vlastními texty a ilustracemi žáka. Obhajoba prací byla a v současné době stále je veřejná. Odehrává se v reprezentativních prostorách kina Metro 70, kdy projekce studentských filmů probíhají na velkém filmovém plátně hlavního sálu. Ve foyer je pak k vidění vše ostatní.

Každoroční tradicí ateliéru je organizace plenérů. První ročníky vyráží každý den během jednoho týdne do prostějovských parků a zákoutí. Druhý ročník jede na týdenní fotografický plenér. Oblíbenou destinací je oblast jižní Moravy a Pálavských vrchů. Třetí ročníky ve stejném období (pomezí května a června) tráví čtrnáct dní v odborných firmách. Zde se seznamují s multimediální prací v praxi. Žáci obvykle míří do reklamních agentur, grafických a fotografických studií atp.

Každé pololetí pracují žáci ateliéru na klauzurních pracích, které následně obhajují před zkušební komisí složenou z pedagogů ateliéru. První ročník prezentuje kresbu zátiší a kresby z plenéru, druhý ročník výstupy z předmětu Prostorová tvorba (objekty a instalace). Třetí ročník pracuje na animovaném filmu a žáci čtvrtého ročníku na filmu klasickém.

Právě obhajoby maturitních prací zahajují jejich několikatýdenní výstavu v galerii kina Metro 70. Tato výstava je jednou z mnoha, které ateliér připravuje. Když pomineme největší každoroční výstavu stArt, o níž je zmínka v jiné části almanachu, každým rokem (od roku 2014) prezentuje obor své práce v městské knihovně. Zde jsou k vidění hlavně výstupy grafického designu. Kromě těchto pravidelných prezentací se v minulých letech odehrálo mnoho dalších akcí: výstavy „Konec I a II“ v letech 2015 a 2016 v prostorách ateliéru tři v budově Střední zdravotnické školy, Co oči nevidí v galerii Duha (2016), výstava Fotografie v kině Metro 70 (2017), výstava žáků v galerii Kavárny Prostor (2017)

Objekt, instalace, Monika Kotková, 2015

**Objekt,
Dominik Kobeda,
2015**

a výstava Koncept I v Galerii Cyril (2018). V téže galerii byla k vidění projekce studentských filmů 2016. Další projekce proběhly v Kavárně Prostor - filmy a animace (2017), projekty finských stážistů (2018). V roce 2018 se ateliér zúčastnil multimediálního projektu Unleashing Screensaver gallery, v němž videoartové snímky Zuzany Novotné a Marie Lopatyuk mohli vidět diváci po celém světě prostřednictvím speciálního softwaru ve svých osobních počítačích.

Žáci ateliéru se dlouhodobě účastní mnohých přehlídek a soutěží. Zřejmě největší úspěchy sklízí na festivalech mladých filmařů – v Bystřici nad Pernštejnem a v Uničově. Za zmínku stojí hlavně úspěch Terezy Janečkové z roku 2017, která získala hlavní festivalovou cenu, a ročník 2018, kdy žáci získali celkem čtyři ceny napříč kategoriemi – Nela Kubíčková (druhou cenu za film Mohelnice a třetí cenu v kategorii animovaného filmu), Maria Lopatyuk (třetí cenu v hlavní kategorii za film Tearing the soul) a Tereza Šulajová (druhou cenu v kategorii animovaný film za snímek Slabikář). Můžeme připomenout i ocenění žákyně Kristýny Kvapilové za animovaný film Leck v soutěži Studentský design 2018. V roce 2012 uspěl Karel Hanák ve fotografické soutěži Dávej Ber. Ve dvouletých intervalech žáci prezentují své fotografie na mezinárodním

**Mladá kamera Uničov, hlavní cenu vyhrála
Tereza Janečková, 2016**

festivalu fotografie v polské Gdyni. Jejich fotografie pak putují po několika polských městech, kde jsou vystaveny.

V letech 2017 a 2018 se žáci ateliéru účastnili projektu organizace Člověk v tísni – s vlastními filmy na téma Z místa, kde žijeme. Mezi další významné počiny ateliéru patří grafika a výmalba trafostanic společnosti E.ON.

Realizace malby na trafostanici, E. Valenty Prostějov, 2018

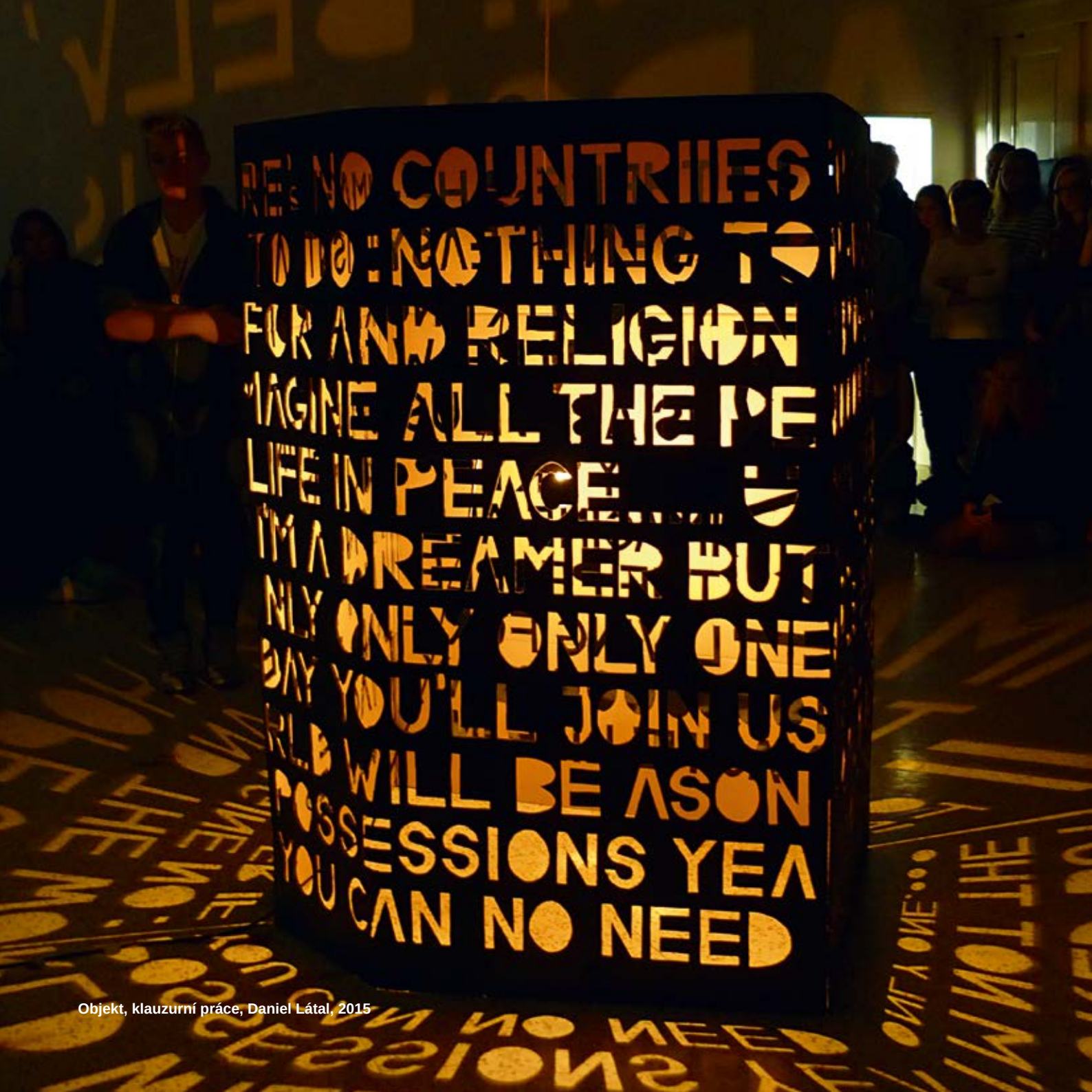

Objekt, klauzurní práce, Daniel Látal, 2015

Co oči nevidí, vernisáž výstavy studentů, 2016

V roce 2017 vytvořila žákyně Lenka Horáková grafický návrh pro trafostanici na ulici Finská. Ten byl v témže roce realizován. O rok později byly vymalovány další dvě budovy – na ulici E. Valenty a na Švýcarské. Obě podle návrhu žákyně Kamily Fominy.

Ateliér dlouhodobě poskytuje multimediální podporu (fotografie, videozáznamy, projekce, prezentace, ozvučení atp.) ostatním ateliérům a všem školním akcím – Dotekům módy, reprezentačnímu plesu, výstavám, přehlídkám a dalším.

Exkurze v Muzeu umění v Olomouci

Objekt, klauzurní práce, Hana Režňáková, 2016

/ PEDAGOGOVÉ ATELIÉRU

Mgr. MgA. Vojmír Křupka, vedoucí ateliéru
vyučuje Prostorovou tvorbu, Seminář konceptuálního umění a Audiovizuální a multimediální tvorbu.

MgA. Jiří Ďuriš
vyučuje Počítačovou grafiku, Webdesign a design a Multimediální přípravu.

Mgr. Jakub Vašíček
vyučuje Animaci, Figurální kresbu a teorii v Informačních a multimediálních technologiích.

Bc. Tomáš Petřík
vyučuje Audiovizuální a multimediální tvorbu, Multimediální přípravu a Počítačovou grafiku.

Mgr. Gabriela Altmannová
vyučuje Výtvarnou přípravu, Typografii a Dějiny výtvarné kultury.

Jiří Andrýsek
vyučuje Fotografii v praxi.

Lukáš Andrýsek
vyučuje Fotografii v praxi.

Surrealismus, fotografie, Tereza Janečková, 2016

Světlo, fotografie, Mária Lopatiuk, 2016

Objekt Světlo, klauzurní práce, Cindy Kapounková, 2013

Objekt, klauzurní práce, Sindy Študentová, 2013

/ Užitá malba a design interiéru

Tento obor je zaměřen na vzdělávání v oblasti volného a užitého umění - rozvíjí žákovy schopnosti výtvarného vyjadřování skrze médium malby a zároveň jej připravuje na práci designera interiéru a bytových doplňků.

/ OBOR UŽITÁ MALBA

„Malba není řemeslo,
ani spekulace, ani věda, ale osud.“
Alén Diviš

V průběhu čtyř let si žáci postupně osvojují studijní kresbu podle modelu (zátiší, interiér, portrét, figura) a technologické postupy malby od akvarelu přes olejomalbu až po náročnější malířské realizace pro konkrétní prostor. Znalosti malířských technik jsou nezbytnou, nikoli však nejpodstatnější doménou vzdělávání v tomto oboru. Proces vytváření obrazu přináší široké možnosti kultivace žákovy vizuální gramotnosti a jeho orientace v dnešním světě plném obrazových vjemů.

Každé pololetí žáci projdou pololetní zkouškou - tzv. klauzurou, pro kterou vytvoří a obhájí soubor autorských prací na určité téma před odbornou komisí. Tato zkouška je přípravou na budoucí pracovní dráhu.

V rámci studia absolvují žáci také praxe, v nichž využívají nabyté znalosti a dovednosti. Dále přijímají výzvy v podobě soutěží mezi středními a vyššími odbornými školami výtvarného zaměření.

Absolventi oboru Užitá malba a design interiéru se uplatňují v mnoha různorodých oborech - navrhování interiérů a bytových doplňků, práce v designérských a nábytkářských firmách a studiích s produktovým a grafickým designem, scénografie v divadlech, malba, ilustrace, prodej v designových obchodech, v galeriích a muzeích. Nejčastější volbou našich žáků je rozvíjení oboru na vysokých školách zaměřených na design, architekturu, scénografii, malbu, ilustraci, produktový design, pedagogiku výtvarné výchovy a další.

Divoké sny, klauzurní práce, Alexandra Štoplová, 2017

Soutěž Oskar 2017, Veronika Kvetovská, 1. místo v kategorii Figura

Ateliér Užitá malba vyhlašuje pravidelně každým rokem přijímací řízení, které probíhá v lednu. Skládá se ze dvou částí, prospěchu a talentové zkoušky. Samotná talentová zkouška je pak tvořena dvěma úkoly, které jsou vykonány ve škole (studijní kresba, fantazijní malba) a zhodnocením domácích prací, které jsou komisi během talentové zkoušky předloženy.

Ateliér malby se pravidelně účastní prestižních soutěží, které prověřují schopnosti a dovednosti žáků a poskytují zpětnou vazbu jim samotným i pedagogům. Mezi ty nepřehlédnutelné patří například soutěž „Máš umělecké střevo?“, pořádaná Národní galerií v Praze, Moravskou galerií v Brně a DOX – centrem současného výtvarného umění. Žáci třetího a čtvrtého ročníku se úspěšně probojovali až do finále, ve kterém obhajovali svou práci před komisí teoretiků umění.

Soutěž: Máš umělecké střevo?, Hranice / Co zbylo z dětství (instalace)

Soutěž Oskar 2017, Nikola Francová, 2. místo v kategorii Zátiší

Dalším výrazným střetnutím na poli malby je bienále OSKAR Ostrava, kde žáci zaujali přední místa ve všech kategoriích. Celkovým vítězem soutěže se stala Veronika Kvetovská, která zaujala obrazem vytvořeným pro klauzurní práci ve druhém ročníku. Dále se žáci zúčastnili bienále Figura, které pořádá Střední uměleckoprůmyslová škola sv. Anežky v Českém Krumlově, kde jsme letos získali čestné uznání za malby Karolíny Čopjanové v kategorii figurální malby.

Na plenéru v Pavlově

Každý rok se žáci prvních a druhých ročníků zúčastní výtvarného plenéru v trvání jednoho týdne, kde pracují na malířských i kresebných studiích krajiny. Výstupem v prvním ročníku bývá klauzurní práce tvořená z nejméně patnácti kreseb a maleb okolí Prostějova. Ve druhém ročníku pak žáci vyjíždí na týdenní pobyt na jižní Moravu, kde pod odborným vedením vytváří ucelený soubor maleb a kreseb z místa pobytu.

V průběhu studia vykonávají žáci v 1. až 3. ročníku odbornou praxi v celkovém rozsahu čtyř týdnů. Odborná praxe pro žáky 1. ročníku je koncipována v délce jednoho týdne. Žáci pracují v prostorách školy v rámci předmětu Rukodělné techniky na zadaném projektu. Ve 2. ročníku trvá odborná praxe jeden týden. Žáci si mohou zvolit mezi prací na projektu vedeném externími pracovníky (např. Mimokolektiv nebo CaD Projekt plus), kdy pracují v prostorách školy dle zadání, nebo absolvují odbornou praxi ve firmě, kterou jim škola může doporučit. Škola spolupracuje například s Muzeem umění Olomouc, Moravským divadlem Olomouc. Ve 3. ročníku žáci vykonávají odbornou praxi v délce dvou týdnů ve firmě se zaměřením na bytovou kulturu a design nebo jiné firmě podobného zaměření (např. Nábytek Hlavica Slavičín, interiérové studio Creatisa design, Kuchyně Oresi Prostějov, Koupelny Ptáček Prostějov).

V rámci výuky žáci absolvují přednášky externích odborníků, navštěvují pravidelně muzea a galerie, čímž si vytváří přehled o aktuálním dění v oblasti umění. Návštěvy výstav a přehlídek o současném umění a designu absolvují hned několikrát za pololetí. Exkurze jsou směřovány do významných státních institucí, jako je např. Národní galerie v Praze, Moravská galerie v Brně nebo Dům umění v Ostravě

Práce v malířském ateliéru

Příprava podkladů pro tvorbu klauzurních prací

Setkání s Mgr. Vladimírem Tokošem – kurátorem sbírek Galerie moderního umění Náchod

a do jiných renomovaných výstavních prostor s orientací na současné umění. V minulém roce jsme mezi tradiční návštěvy zařadili i náročný výlet za ruským malířstvím do Galerie výtvarného umění v Náchodě, kde byla žákům představena probíhající výstava ruského malířství 19. a 20. století, která na významných dílech prezentovala vývoj malířství v Rusku od počátku éry Petra Velikého. Komentovanou prohlídku výstavy pro žáky připravil její autor Mgr. Vladimír Tokoš. Výklad o malbách byl doplňován dalšími informacemi ohledně získání sbírkových předmětů, jejich restaurování a prezentací na dalších výstavách.

Studium oboru Užitá malba je ukončené maturitou, jejíž odborná část se skládá z teoretické zkoušky z Dějin výtvarné kultury, Technologické přípravy, praktické zkoušky z předmětu Technická cvičení – praxe a nepovinné maturitní práce s obhajobou z předmětu Design interiéru. V průběhu praktické maturitní zkoušky žáci prokazují, že jsou schopni převést teoretické i praktické znalosti získané v jednotlivých odborných předmětech do praxe. Žáci pracují čtrnáct dnů v ateliérech. Výstupem je rozsáhlý soubor malířských prací na zadané téma, které později prezentují před maturitní komisí. Nepovinná maturitní zkouška s obhajobou ukázala, že zájem o design interiéru je značný. Nepovinnou maturitu si volí většina žáků a všichni ji plní úspěšně. Je potřeba ocenit průběh i výsledky prací. O jejich kvalitě svědčí mimo jiné i kladná hodnocení oponentek - praktikujících architektek.

Ateliér Užité malby pořádá nebo spolupořádal několik výstav. Spolupracovali jsme s galerií Duha v Prostějově. Za tradiční výstavu s několikaletou historií můžeme jmenovat stART v galerii kina Metro 70, dále např. v roce 2016 Slazení, výstavu maturitních prací v Galerii Caesar / Café Caesar, která navázala na výstavu maturitních prací umístěných v galerii Caesar / Café Caesar v předešlém roce. Nově jsme v roce 2018 uspořádali v Galerii regionálního informačního centra města Prostějov výstavu maturitních prací s názvem Mimo kontrolu.

Výmalba zdi u sportoviště na ulici Dykova v Prostějově

Maturitní práce, Nikola Pospíšilová, 2018

/ PEDAGOGOVÉ ATELIÉRU

Mgr. art. Adéla Janská, vedoucí ateliéru
vyučuje Technická cvičení - praxe, Technologickou přípravu a Seminář malby.

Mgr. Magdalena Adámková Turzová, Ph.D.
vyučuje Technická cvičení - praxe a Figurální kresbu.

Mgr. Pavla Kukalová
vyučuje Dějiny výtvarné kultury, Základy typografie, Výtvarnou přípravu a Seminář dějin umění.

Mgr. Dagmar Rýdlová
vyučuje Rukodělné techniky, Výtvarnou přípravu, Figurální kresbu a Technologickou přípravu.

Mgr. akad. mal. René Hábl
vyučuje Technologickou přípravu, Technická cvičení - praxe, Figurální kresbu a Výtvarnou přípravu.

MgA. Jiří Sedlák
vyučuje Technická cvičení - praxe a Výtvarnou přípravu.

Maturitní práce, Kateřina Kocourková, 2016

Ateliér malby

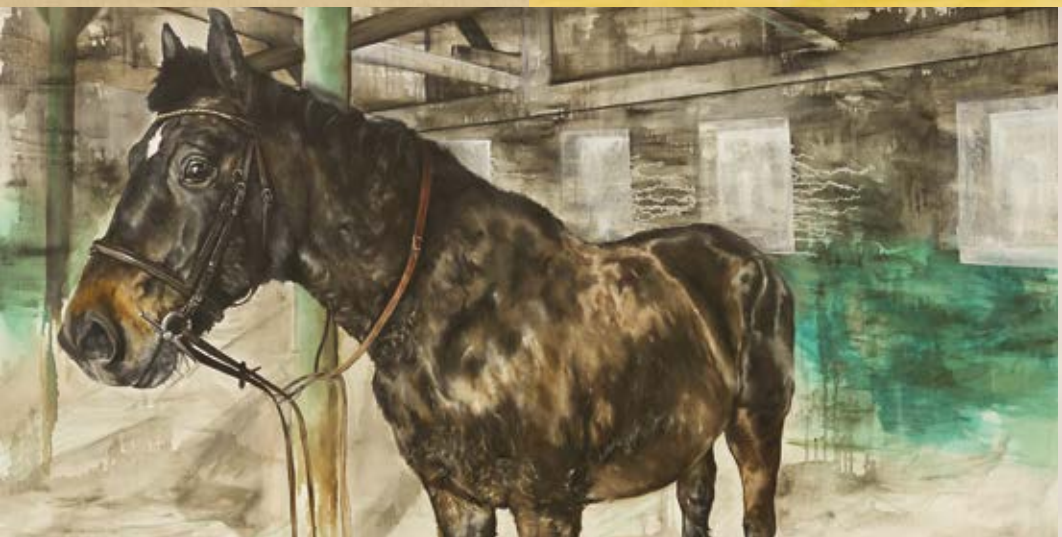

/ OBOR DESIGN INTERIÉRU

„Interiér je přirozeným odrazem naší duše.“
Coco Chanel

S interiérovým designem se v různých podobách denně setkáváme. Je to prostředí, ve kterém žijeme, jsou to naše byty a domy, místnost, kde pracujeme, kde pijeme kávu, nakupujeme, trávíme volný čas, je to forma prostoru, ve kterém žijeme.

Obor Design interiéru zahrnuje tvorbu vnitřního prostředí, od prostorového celku k detailu ve formě nábytku a dekorací. Interiérový design propojuje množství jiných profesí, od ryze technických k výtvarným.

Závěrečné práce: Návrh interiéru Freedomku, Eliška Drašnarová, 2017

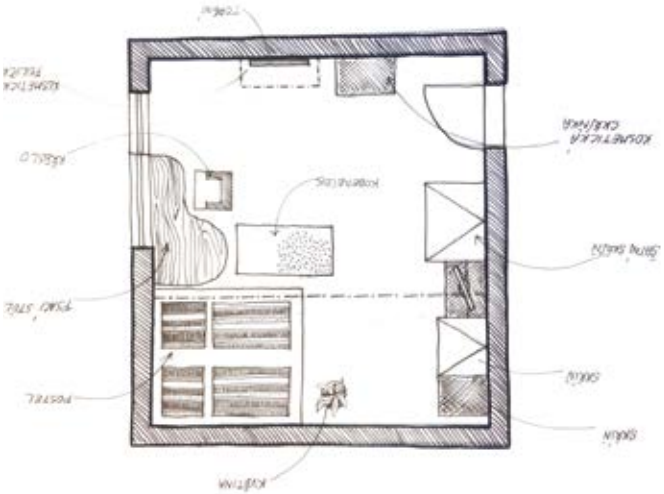

Skicy studentů

Od druhého ročníku se žáci oboru Užitá malba seznamují s jeho druhou částí, která je zaměřena na navrhování interiéru. Úvod do oboru zprostředkuje předmět Prostorová tvorba, během něhož jsou žáci seznámeni s rozsahem oboru a vedeni k prostorové představivosti. Profil stěžejního odborného předmětu Navrhování interiéru je založen na kombinaci teoretických a praktických dovedností v oblasti navrhování interiéru. V rámci teorie jsou žáci seznámeni s typologií místností bytu, potažmo domu, a základy typologie veřejných prostor menšího rozsahu.

Žáci mají možnost představit svou práci v rámci dvoukolové soutěže interiérového designu Cena profesora Jindřicha Halabaly, kde jsme v roce 2016 již zaznamenali úspěch, když naše žákyně postoupila do druhého kola.

Žáci mají možnost absolvovat nepovinnou maturitní zkoušku z Navrhování interiéru. Žáci na dané téma, např. interiér Freedomku, vypracují ucelený návrh, který následně obhájí před pedagogy i autory posudků, inženýry a architekty z praxe.

Absolventi oboru nachází široké uplatnění. Část žáků se orientuje na malbu a její studium, část žáků svůj zájem o interiérový design prohlubuje. Žáci oboru našli

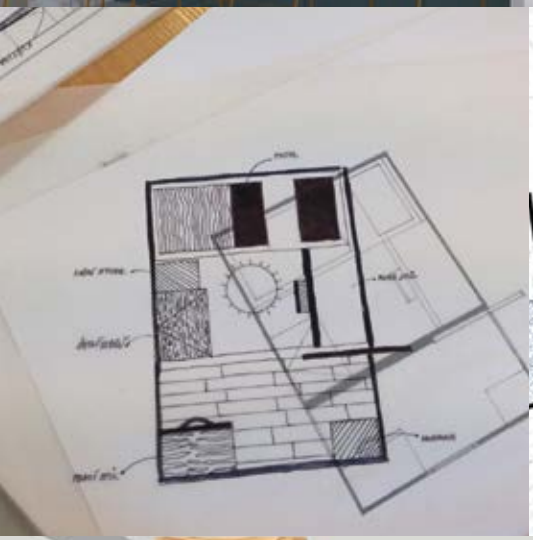

AMSTERDAM
LONDON
TOKYO

uplatnění v interiérových studiích, kde vytváří návrhy nebo se věnují komunikaci se zákazníky. Několik absolventů pokračuje dále ve studiu designu nábytku a architektury na vysokých školách VUT v Brně, ČVUT v Praze či na Mendelově univerzitě v Brně.

Nedílnou součástí výuky jsou i přednášky z oboru, připravují je např. obchodní zástupci, se kterými se vyučující setkávají v odborné praxi. Vyučující se snaží pozvat zejména zástupce firem nabízejících materiály na výrobu nábytku – lamináty, kameny apod. V rámci přednášek získá škola také vzorky materiálů.

Závěrečné práce: Návrh interiéru Freedomku, Pavlína Košáková, 2017

Materiály na výrobu nábytku celosvětově působící firmy Kronospan.

Návštěva kuchyňského studia Hanák

Návrh interiéru restaurace, Lucie Kramářová, 2017

Návštěva výstavy Cena profesora Jindřicha Halabaly v Brně

Obchodní zástupce pan Ing. Chalupa z firmy Bruno Paul

Neméně důležité jsou i odborné exkurze probíhající v rámci výuky. Žáci navštěvují interiérová studia, kde se jim vždy věnuje zástupce prodejny, který představí škálu výrobků a materiálů společně s průběhem navrhování interiérů nebo jeho částí v rámci praxe studia.

Návštěva interiérového studia Creatisa design

Návštěva interiérového studia Brossini

Kromě návštěvy studií a prodejen jsou žáci vedeni k zájmu o obor v širších souvislostech. Odborné exkurze tedy míří i na přehlídky o interiérovém designu a užitém umění. Např. výstava pořádaná Uměleckoprůmyslovým muzeem v Praze ke 100. výročí založení republiky, která představuje Krásnou jizbu, jednu z největších institucí v oblasti bytové kultury a designu první poloviny 20. století.

/ PEDAGOGOVÉ ATELIÉRU

Ing. arch. Mgr. Petra Gajdová
vyučuje Navrhování interiéru.

Ing. arch. Petra Ševcůjová
vyučuje Navrhování interiéru a Prostorovou tvorbu.

Ing. arch. Daniela Štefková
vyučuje Navrhování interiéru.

Závěrečné práce: Návrh interiéru bytu, Vojtěch Sedlák, 2018

Závěrečné práce: Návrh interiéru bytu, Hana Kozáková, 2018

Návrh interiéru restaurace, Marek Švarc, 2017

/ Modelářství a návrhářství oděvů

„Módu si můžete koupit, ale styl musíte mít.“
Coco Chanel

Obor Modelářství a návrhářství oděvů neboli Design oděvu spojuje výtvarný talent, kreativitu, odborné znalosti a řemeslné dovednosti pro tvorbu oděvů.

Maturitní práce na téma Vrstvení, Tereza Thonová, 2018

Maturitní práce na téma Inspirační zdroj – ikona módy / Karl Lagerfeld, Martina Piňosová, 2018

Absolventi oboru Modelářství a návrhářství oděvů mají možnost uplatnění v oblasti zaměřené na design a realizaci oděvu, mohou podnikat samostatně nebo se uplatnit ve firmách s oděvním zaměřením, realizovat se v tvorbě návrhů kostýmů pro divadlo či film, mohou pracovat jako stylisté nebo v oblasti nákupu a prodeje oděvních výrobků. Jsou připraveni pro další studium na VOŠ, na VŠ textilního, designérského a uměleckého zaměření.

Obsah studia tvoří výtvarná a odborná složka. Výtvarná část se skládá z předmětů Výtvarná příprava, Figurální kreslení, Navrhování oděvů, Dějiny výtvarné kultury a Počítačová grafika, která obsahuje výuku programů Adobe Illustrator a Photoshop. Odborná část oboru Design oděvu zahrnuje předměty Technologie, Konstrukce a modelování oděvů, Oděvní materiály, Hotovení oděvů a Modelová tvorba.

Žáci se v rámci studia seznamují s výtvarnými technikami, učí se vnímat a ztvárnit tělesné proporce do kresby figur, vnímat oděv jako výtvarný objekt,

Maturitní práce Model inspirovaný 80. léty, Adam Grmolec, 2019

Maturitní práce na téma Vrstvení, Sofie Ester Nováková, 2018

navrhovat modelové kolekce na zadané téma. Pro realizovaný model vybírají vhodný materiál i postup zpracování, vyhotovují dokumentaci k prezentaci oděvu. Pracují s počítačovými programy i ručními výtvarnými technikami, vytváří inspirační tabule, kompozice, koncepty, figurální a technické nákresy k oděvům a fotodokumentaci hotového modelu.

V prvních letech studia se žáci učí hotovit sukni, kalhoty, šaty, podšitý plášť nebo sako. Získávají znalosti a dovednosti v oblasti technologie, učí se zkonstruovat a vymodelovat střih u těchto oděvů, získávají přehled o oděvních materiálech a jejich vlastnostech, osvojují si základní řemeslné dovednosti. Ve třetím roce studia realizují své vlastní návrhy a zhotovují klauzurní práce a portfolia s výtvarnou dokumentací, které prezentují v závěru pololetí před obornou komisí a spolužáky. V květnu každého školního roku absolvují žáci prvních až třetích ročníků krátkou odbornou praxi v oděvních firmách, módních salonech, krejčovských dílnách, v divadelních kostymérnách nebo přímo u návrhářů. V okolí Prostějova jsou to firmy Koutný spol. s r.o. nebo Moděva oděvní družstvo Konice, se kterými škola spolupracuje. Možnost praxe poskytují žákům také oděvní návrháři nebo Moravské divadlo Olomouc.

Maturitní práce na téma Minimal classic, Diana Machorková, 2016

Maturitní práce, Zuzana Hálová, 2018

Obhajoba maturitní práce na téma Experimental innovative textiles, Denisa Vu, 2017

Maturitní model Nikoly Márové na téma Experimental innovative textiles, 2017

Klauzurní práce na téma Denim, Karolína Trnčáková, 2018

Studium je zakončeno maturitní prací s obhajobou, kde žáci uplatní všechny zkušenosti získané během čtyř let. Na žádost oděvních firem, které hledají odborníky, byl obor Modelářství a návrhářství oděvů na SŠDAM zahrnut do stipendijního programu Olomouckého kraje.

Obhajoby maturitních prací jsou první zkouškou dospělosti v týdnu ústních maturitních zkoušek, žáci prezentují své modely a výtvarná portfolia před maturitní komisí.

/ Projekty a přehlídky

Škola se aktivně zapojuje do projektů a přehlídek, kde představuje široké veřejnosti práce žáků, modelové kolekce a kreativní oděvy.

Nedávno to byl projekt **„Jsme z jedné planety“**, inspirovaný zeměmi a osudy cizinců, žijících trvale v ČR. Žáci třetího ročníku připravili přehlídku patnácti tematických modelů, která byla vyvrcholením tradičního happeningu ve Velké Bystřici.

S ukázkou z tvorby žáků oboru Design oděvu se škola pravidelně účastní festivalu textilu **Hedvábení** v Moravské Třebové.

Nedílnou součástí studia je i účast v soutěžích mladých módních tvůrců středních škol, každoročně žáci vyjíždějí do Liberce a Jihlavy, kde se jim daří obhajovat vítězné pozice. Závěr dubna tradičně patří soutěži

Projekt „Jsme z jedné planety“, autorka Klára Adámková, 2018

Festival textilu Hedvábení v Moravské Třebové

2. místo s kolekcí nazvanou Black swan, Oděvy a textil Liberec, Adam Grmolec, 2017

Maturitní práce Model inspirovaný 70. léty, Soňa Bartůsková, 2019

Doteky módy v Prostějově, kterou pořádá SŠDAM pro mladé módní tvůrce z České i Slovenské republiky.

Úspěšně žáci také reprezentovali školu v soutěži **Fashion Games** v Praze nebo v soutěži **Avantgarda** v Lysé nad Labem, kde získali první místo.

Soutěž Mladý módní tvůrce ČR, Jihlava 2018
V hlavní kategorii Volná mladá móda s tématem MINIMALISMUS získaly žákyně čtvrtého ročníku Designu oděvu 1. místo, v kategorii SPORTOVNÍ ODĚVY A PRÁDLO obsadily také příčku nejvyšší. Soutěžní modely vytvořili studenti pod vedením oděvní designérky Yvony Leitner vyučující Navrhování oděvů v maturitním ročníku.

Mladý módní tvůrce ČR Jihlava 2018: 1. místo s kolekcí Tough, v kategorii Sportovní oděvy a prádlo

Fashion show na zámku Plumlov, přehlídky pod širým nebem na nádvoří zámku nobo charitativní akce Zapáleni pro Plumlov, výtěžek byl věnován na opravu zámku.

Charitativní akce Zapáleni pro Plumlov, 2016

Přehlídky žáků Designu oděvu jsou také často k vidění ve stylovém interiéru hotelu Plumlov při příležitosti koncertů nebo na plesech v okolí Prostějova.

Zámek Plumlov, Fashion Show 2017

Maturitní práce Model inspirovaný 70. léty, Soňa Bartůsková, 2019

Spolupráce s budoucími designéry obuvi ze Střední odborné školy v Partizánském
V prostorách Střední odborné školy v Partizánském se prostějovští žáci seznámili s výukou oboru Design obuvi. Ve stejném školním roce přijeli žáci ze Slovenska do Prostějova a dohodli se na spolupráci v tvorbě kožených doplňků k modelům, které vytvořili maturanti SŠDAM.

Ateliér DO pořádá také přednášky a semináře návrhářů a externích odborníků z oděvní branže.

Tradiční exkurze do kostymérny Moravského divadla v Olomouci, kde vznikají kostýmy od návrhu až po vlastní realizaci, inspiruje žáky.

Setkání s výjimečnou osobností návrhářkou Blankou Matragi na komentované prohlídce výstavy Timeless v Obecním domě v Praze zorganizovala Ing. Jarmila Vacková, 2017

/ PEDAGOGOVÉ ATELIÉRU

Ing. Marie Kovalovská, vedoucí ateliéru vyučujeTechnologii a Hotovení oděvů.

Yvona Řihošková Leitner, módní návrhářka vyučuje Navrhování oděvů a Modelovou tvorbu.

Mgr. Iveta Planičková
vyučuje Navrhování oděvů.

Ing. Jaroslava Sedlářová
vyučuje Oděvní materiály, Hotovení oděvů a Modelovou tvorbu.

Ing. Pava Švecová
vyučuje Konstrukci a modelování oděvů a Hotovení oděvů.

Ing. Jarmila Vacková
vyučuje Technologii a Hotovení oděvů.

Klauzurní práce, Marie Šmídová, 2016

/ Všeobecně vzdělávací předměty

Žáci školy se kromě odborných předmětů vzdělávají také ve všeobecně vzdělávacích předmětech, neboť všechny obory školy jsou kromě svého uměleckého zaměření také maturitní.

Vzhledem k omezenému počtu hodin Matematiky žáci povinně maturují z Českého jazyka a literatury a jako druhou zkoušku si volí Anglický jazyk. Z uvedeného důvodu jsou na žáky v těchto předmětech kladeny vyšší nároky a pro každý z nich byly vybudovány specializované učebny. Žáci dosahují pravidelně ve společné části maturitní zkoušky (státem organizovaná část maturitní zkoušky) skvělých výsledků. Výborná znalost angličtiny je také základním předpokladem ke studiu v zahraničí, o které žáci projevují velký zájem.

V českém a anglickém jazyce absolvují žáci různé soutěže jako Na stopě literatuře, Debatiáda, Olympiáda v českém i anglickém jazyce, překladatelské soutěže v anglickém jazyce, Search it!, Dialog mládeže – Laboratoř nápadů aj. a účastní se zajímavých přednášek v knihovnách. Pravidelně také navštěvují divadelní a filmová představení, která rozšiřují jejich rozhled v současném umění.

Ekonomické vzdělání na škole má velmi dobré jméno. Žáci reprezentují školu v soutěžích jako Finanční gramotnost nebo Ekonomická olympiáda, kde dosahují pěkných výsledků. V předmětu Ekonomika se žáci přihlásili také do soutěže o nejlepší podnikatelský záměr - Podnikavá hlava.cz, vyhlášené Vědecko-technickým parkem Univerzity Palackého v Olomouci. Naše žákyně M. Žákovská a K. Zapletalová získaly cenu „Nejlepší středoškolák“.

V rámci osvěty, která probíhá v hodinách Základů ekologie, škola třídí odpad, žáci pomáhají při akcích jako Ukliďme si Česko a účastní se různých zajímavých exkurzí, např. do spalovny nebezpečných odpadů. Hodiny předmětu Tělesná výchova probíhají ve vlastním sportovním areálu školy (sídl. E. Beneše 3). Žáci se zde pilně připravují na závody v atletice, badmintonu, stolním tenise či florbale. Vyráží také plavat do Městských lázní, na in-line brusle, koloběžky a v zimě chodí bruslit.

Každoročně se škola účastní soutěže ve zdravém životním stylu „Sapere – vědět, jak žít“. Soutěží se v oblastech Životní prostředí a životní styl, Zdravá výživa, Pohyb jako součást zdravého životního stylu, Potraviny, Prevence nemocí. Žáci jsou úspěšní v krajských kolech této soutěže.

Samozřejmostí je výuka druhého cizího jazyka, který si žáci volí od druhého ročníku. Nesmíme zapomenout také na předměty Dějepis, Fyzika, Chemie, Informační a komunikační technologie a Občanská výchova, které patří rovněž do kategorie všeobecně vzdělávacích.

/ PEDAGOGOVÉ

Ing. Bc. Blanka Čechová, zástupkyně ředitelky školy, ICT metodik a koordinátor školy, vyučuje Informační a komunikační technologie a Anglický jazyk.

Ing. Jarmila Hoplíčková
vyučuje Občanskou nauku a Ekonomiku.

PhDr. Kamila Kmentová, Ph.D.
vyučuje Český jazyk a literaturu, Anglický jazyk, Seminář anglického jazyka a Dějepis.

Mgr. Jan Krejčí
vyučuje Matematiku, Fyziku a Informační a komunikační technologie.

Mgr. Jan Novotný
vyučuje Ruský jazyk.

Mgr. Lucie Panová
vyučuje Český jazyk a literaturu a Německý jazyk.

Mgr. Iveta Planičková
vyučuje Anglický jazyk a Ruský jazyk.

Ing. Iveta Praskačová
vyučuje Anglický jazyk.

Mgr. Lenka Skalíková
vyučuje Tělesnou výchovu, Chemii, Základy ekologie a Dějepis.

Mgr. Alice Švalbová, vedoucí metodického sdružení všeobecně vzdělávacích předmětů, koordinátor projektů Erasmus+, vyučuje Anglický jazyk.

PhDr. Ivana Vaňková, ředitelka školy
vyučuje Německý jazyk.

/ Domov mládeže

Vychovatelky na domově mládeže:

Andrea Ondrouchová
Bc. Iveta Ševulová
Bc. Petra Švancarová

Nepedagogičtí zaměstnanci školní jídelny a domova mládeže:

Magdalena Fišerová
Luďka Handlová
Bohumila Ondrůjová
Jarmila Pohloudková
Ludmila Procházková
Ing. Lucie Šilhánková
Jana Vašková

Ke škole patří také její vlastní ubytovací zařízení – Domov mládeže na ulici Palečkova, Prostějov.

Kromě ubytování s kapacitou 66 míst domov poskytuje stravování ve školní jídelně. Ta slouží nejen žákům a učitelům, ale také široké veřejnosti. Domov mládeže prošel v roce 2011 rozsáhlou rekonstrukcí od výměny oken, zateplení fasády, až po modernizaci jednotlivých pokojů a sociálních zařízení. Ubytování je možné ve dvou-, tří- i čtyřlůžkových pokojích.
Provoz domova zajišťují kvalifikované vychovatelky. Ubytovaným jsou k dispozici televizní místnosti, kuchyňky, studovny a počítačové místnosti, tělocvična, keramická dílna, šicí dílna. Celoročně domov nabízí bohatý odpolední program, který zahrnuje přednášky, kroužky keramiky, vaření/pečení, cvičení, doučování anglického a německého jazyka.

PROJEKTY
OCENĚNÍ
AKCE

/ Projekty školy

Naše škola se zapojuje do celé řady zajímavých projektů. Chceme-li zmapovat celou jejich historii, musíme se vrátit do roku 2008, kdy se uskutečnil první mezinárodní projekt s názvem Artcamp. Jednalo se o setkání skupin mládeže ze Španělska, Itálie, Slovenské a České republiky. Cílem projektu bylo vzájemné poznání lidí prostřednictvím tvůrčí aktivity jako tvorba scrapbooku, zhotovení módních kolekcí a jejich prezentace na módní přehlídce pro širší veřejnost a následné nafocení výrobků a vznik kalendáře na rok 2009.

Hned v následujícím roce na jaře 2010 proběhla první fáze projektu **Učící se učitel I**, na který na podzim 2010 navázalo pokračování **Učící se učitel II**. A proč byl tento projekt mezinárodní? Protože v první fázi školu navštívili lektoři z Business College v Koge v Dánsku. Účelem návštěvy bylo představit nové metody výuky a práce se žáky. Lektoři kromě Střední školy designu a módy (SŠDAM) navštívili také další střední školy po celé ČR.

Odborná výuka v oděvnictví – nově, moderně a atraktivně

S půlročním odstupem se pak tři učitelé školy vydali do Dánska, kde mohli během týdenního pobytu sledovat výuku na tamní škole a seznámili se s moderním pojetím psychologie učení a metodami jejího využití ve výuce.

Po této zkušenosti následovaly projekty realizované z Evropských strukturálních fondů. Zcela zásadním byl tříletý projekt **Odborná výuka v oděvnictví – nově, atraktivně a moderně**. Cílem projektu bylo vytvoření inovativních výukových materiálů určených žákům SŠDAM. Veškeré studijní materiály obdrželi žáci zcela zdarma. Učitelé absolvovali řadu školení zaměřených jak na zpracování textů, tak na ovládání speciálních odborných softwarů pořízených v rámci projektu. Projekt umožnil vybavit odborné učebny moderní technikou včetně projektorů, notebooků, tabletů či kamerou a softwarem (SW) pro zpracování výukových videí. K pokročilému zpracování textu byly pořízeny vysoce profesionální grafické SW. Žáci byli motivováni ke studiu řadou exkurzí a přednášek jako např. výstava šperků Cartier v Jízdárně Pražského hradu, přehlídka TOP STYL v Mohelnici, veletrhy Styl a Kabo Brno, exkurze do gobelínky ve Velkém Meziříčí, přednáška akad. malíře Josefa Ťapťucha, návrhářky Liběny Rochové, Zuzany Machorkové aj. Partnery projektu byly firmy Koutný spol. s r.o. a Cíl, v.d. Veškeré aktivity projektu byly plně hrazeny z jeho rozpočtu.

Následně škola realizovala v roce 2012 projekt s názvem **Inovace a zkvalitnění výuky na SŠDAM** podpořený v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, oblast podpory 1.5. Projekt byl zaměřen na zkvalitnění výuky českého a anglického jazyka, na zlepšení kompetencí žáků v oblasti ICT a v oblasti odborných předmětů. Pro žáky byly vytvořeny výukové materiály.

Po tomto projektu následovaly projekty Evropských sociálních fondů (ESF). První z nich se jmenoval **Podpora jazykového vzdělání na SŠDAM** (2015). V jeho rámci vycestovalo 20 žáků na jazykový pobyt do Anglie a také učitelé navštívili partnerskou školu ve finském Espoo či absolvovali jazykový kurz na Maltě, v Anglii nebo Rakousku. Od roku 2017 do 2019 pak probíhal projekt **Podpora učitelů a žáků SŠDAM**.

Finští pedagogové a studenti na návštěvě u nás

Ten byl obecně zaměřen na personální podporu, osobnostně profesní rozvoj pedagogů, společné vzdělávání žáků, podporu extrakurikulárních aktivit, aktivit rozvíjejících ICT. Konkrétně škola vytvořila pozice koordinátorů spolupráce školy a zaměstnavatelů pro každý obor a školního kariérového poradce. Dále probíhalo sdílení zkušeností pedagogů z různých škol prostřednictvím vzájemných návštěv, doučování žáků středních škol ohrožených školním neúspěchem a vzdělávání pedagogických pracovníků.

Návštěva našich pedagogů a studentů ve Finsku

Od roku 2016 probíhají pod záštitou Domu zahraniční spolupráce stáže učitelů a žáků ve Finsku na střední škole Omnia. První návštěvu v rámci projektu **Tvoříme společně** (2015) uskutečnili 4 učitelé, kdy formou job-shadowing sledovali práci tamních učitelů. Možnost měsíc studovat na zdejší škole mělo 8 žáků z oboru Modelářství a návrhářství oděvů a Multimediální tvorba.

Následně škola získala dotaci na projekt **Za inspirací a zkušeností do ciziny**. V průběhu školního roku 2017/2018 se uskutečnilo celkem 20 mobilit žáků v odborném vzdělávání, kteří byli umístěni přímo do firem a organizací v oblasti modelářství a návrhářství oděvů, designu interiéru a multimediální tvorby. Cílovými destinacemi byly Malaga ve Španělsku, Portsmouth ve Velké Británii a Mallow v regionu Cork v Irsku. Žáci zde absolvovali stáže po dobu jednoho měsíce. A do třetice proběhl v roce 2018/2019 projekt mobilit s názvem **Jedeme se inspirovat do Evropy**. Tento projekt byl obdobou předchozího s tím rozdílem, že kromě měsíčních mobilit do firem ve Španělsku, Anglii a Irsku, se uskutečnila dlouhodobá (3 měsíční) stáž dvou žáků v Irsku.

Velmi zajímavou zkušeností jak pro žáky, tak učitele SŠDAM byl pobyt asistenta ve výuce anglického jazyka, protože se škola stala úspěšným žadatelem v rámci Fulbrightova programu. S výukou angličtiny na středních školách ve školním roce 2017/2018 pomáhalo třicet mladých Američanů. Jednalo se o stipendisty mezivládního česko-amerického Fulbrightova programu, kteří působili na školách po celé České republice. Fulbrightova komise, která program **English Teaching Assistants** (ETA) spravuje, při výběru upřednostňuje mimopražské školy, které nemají mnoho jiných příležitostí získat pro výuku angličtiny rodilého mluvčího. V rámci vlastní realizace projektu přijala škola asistentku Jessicu Livingston z Chicaga. Jessica asistovala ve 20 hodinách angličtiny týdně a zapojila se do všech školních i mimoškolních aktivit. Její pobyt žáky nesmírně obohatil a posunul ve studiu angličtiny.

Kromě uvedených projektů škola přijala v letech 2017 a 2018 studenty z partnerské školy Omnia ve finském Espoo. Zajistila pro ně měsíční stáže v místních firmách nebo nabídla prostory školy pro jejich vlastní realizaci a postarala se jim o volnočasový program.

English Teaching Assistants: Jessica Livingston z Chicaga

Hotovení šatů pro soutěž Česká miss 2010

Do nedávné minulosti školy můžeme zahrnout také týdenní pobyty žáků na setkání mládeže v Lichtenštejnsku 2010 s názvem **Path of Motion**, kde mládež z Německa, Španělska, Estonska, Lichtenštejnska a Česka natočila film jako poselství pro další generace. Dalším projektem setkání mládeže byl kemp **Chance to Learn and Work Together in Europe**, Finsko 2013. Mezi zajímavé projekty však patří také hotovení šatů pro soutěž **Česká miss 2010**. Pod vedením módní návrhářky Jany Berg žáci navrhli a ušili dvoje šaty reprezentující Olomoucký a Liberecký kraj.

Žáci oboru Multimediální tvorba se již tradičně zapojují do projektu **Z místa, kde žijeme** organizovaného společností Člověk v tísni. Spočívá ve vytváření videodokumentů o nedávné historii naší země, zejména se věnuje osobám pronásledovaným minulým režimem. Všechny doposud realizované projekty rozšiřují obzory jak žáků, tak pedagogů, motivují žáky k dalšímu studiu a nabízejí každému možnost se zdokonalit v jeho vlastním oboru. Doufáme, že i nadále bude škola úspěšným žadatelem v rámci zveřejněných výzev.

Ocenění žáků a pedagogů

O šikovnosti a odbornosti žáků školy svědčí řada ocenění, která získali.

Za zmínku jistě stojí tři tituly v soutěži Talent Olomouckého kraje. Oceněnými byli Leoš Macenauer (2006), dnes úspěšný návrhář s vlastní značkou, Karolína Rojková (2007) a Tereza Janečková (2016), toho času studující média a komunikace na vysoké škole v Londýně.

Cenu senátora získaly R. Klouparová a B. Pospíšilová v esejistické soutěži – V Olomouckém kraji jsem doma. A vždycky budu!, kterou pořádala Moravská vysoká škola Olomouc v roce 2013.

Do nové celostátní soutěže „Tuta Via Vitae“ se žáci zapojili v roce 2015.

Studentský majáles v Prostějově dobře zná SŠDAM, neboť svými maskami a vystoupeními patří naše škola k nejčastějším vítězům tohoto happeningu. Ocenění za jedny z nejlepších masek majálesu škola získala za zebru, Robocopa nebo profesorku Umbridgeovou z Harryho Pottera. Zvítězila také tanečními vystoupeními na téma: Avatar, Harry Potter, We love rock!, Byznismeni atd.

V roce 2016 získala M. Bágarová třetí místo v krajském kole Středoškolské odborné činnosti. Její práce s názvem Návrh a realizace rekonstrukce interiéru pobočky Člověk v tísni, o.p.s. v Prostějově umožnila začít rekonstrukci centra ve spolupráci s jeho klienty. Za tuto práci byla žákyně, která samotnou rekonstrukci také organizovala, oceněna i primátorkou statutárního města Prostějova.

Velmi pyšná byla škola na získání ceny FAIR-PLAY, kterou udělil ministr školství, mládeže a tělovýchovy Petr Fiala studentům R. Rullovi a M. Zatloukalovi. Žáci poskytli pomoc ženě ležící na železničním přejezdu, která si zaklínila nohu v kolejišti v okamžiku, kdy závory již byly spuštěny a blikalo výstražné zařízení. Za tento čin jim ministr školství udělil Školní cenu Fair play Českého olympijského výboru 2012.

Udělaná cena FAIR-PLAY studentům R. Rullovi a M. Zatloukalovi

V roce 2014 bylo uděleno první ocenění Pedagog Olomouckého kraje, a to Ing. Kovalovské, následně v roce 2016 Ing. Bc. Čechové a 2018 Mgr. Švalbové za jejich nadstandardní přístup k učitelskému povolání.

Pedagog Olomouckého kraje 2018 Mgr. Švalbová

Akce školy

Mezi dlouholeté tradice, na které se jistě každý absolvent SŠDAM pamatuje, patří vánoční zpěvy. Z původních schodů se však dnes přesunuly do učebny s klavírem a mají podobu příjemného setkání u vánočních písniček, cukroví a punče.

Také vánoční volejbal, při kterém žáci čtvrtých ročníků vyzývali na souboj svoje učitele, zaznamenal změnu. Snižující se fyzická zdatnost žactva si vyžádala změnu sportu, a proto v posledních letech hrajeme kinball, který je přijatelný pro všechny hráče.

Zůstaneme-li u čtvrtých ročníků, velké oblibě se stále těší poslední zvonění a tvorba maturitního tabla. Lednový maturitní reprezentační ples zahajuje období pilné práce a přípravy na maturitu. Tradicí je předávání maturitních vysvědčení v obřadní síni prostějovské radnice za účasti představitelů města, rodičů a učitelů.

V posledních letech se škola zapojuje do charitativních akcí jako **Světluška** (každoročně) – podpora

Ples školy

Charitativní akce Světluška

nevidomých obyvatel, **Šťastné dítě – zdravá máma** (2008) – návrhy a zhotovení oděvů pro kalendář na podporu Masarykova onkologického ústavu v Brně, **Usměvavá kapka vody** (2013) – návrh a zhotovení maskota kapky v nadživotní velikosti pro Nemocnici Prostějov, **Pomocné tlapky** (2015) – výroba andílků pro podporu výcviku asistenčních psů, **Kapka krve** (2016) – tvorba maskota kapky krve pro Nemocnici Prostějov. Maskota nemocnice využívá při oslavách Světového dne dárců krve (14. 5.).

V průběhu let škola také uspořádala mnoho zahraničních poznávacích zájezdů pro žáky. Jedinečný byl zájezd do Francie na celosvětovou výstavu módy v Paříži (2008). Dvakrát žáci také zavítali do Itálie, kde obdivovali historii a architekturu Říma, Florencie či Pisy. Vzhledem ke studiu anglického jazyka byl velký zájem o zájezdy do Anglie, kde si žáci mohli ověřit a zdokonalit znalosti cizího jazyka při pobytu v anglických rodinách i při samotném putování po Anglii. Hlavními atrakcemi byl samozřejmě Londýn se svými památkami, ale také Brighton, bílé útesy, mystický Stonehenge, Oxford a celá řada dalších míst. Velmi oblíbené jsou výjezdy do Vídně, ať už zaměřené na secesní nebo předvánoční Vídeň. Aby žáci procvičili německý jazyk ještě více, měli možnost se přihlásit na poznávací zájezd do Berlína. Co však vždy na žáky působí nejvíce, je výlet do Osvětimi.

Škola nabízí žákům prvních ročníků možnost výuky a zdokonalení lyžařských a snowboardových dovedností na týdenních lyžařských výcvikových kurzech. V průběhu let měli žáci možnost vyzkoušet různé lyžařské areály ve Zlatých Horách, na Trojáku a v Klepáčově. Týdenní pobyty jsou kromě lyžování zaměřeny také na podnícení zájmu žáků o běžkování a zimní sporty vůbec, včetně zdravého životního stylu.

Projektový den školy

Vánoční volejbal

Vánoční zpěvy na schodech

Ve škole se konaly i některé ojedinělé akce. Jednou z nich byl projektový den s názvem **Evropa ve škole, škola v Evropě**, kdy žáci zažili cestování po evropských zemích. Škola tento den uspořádala pro žáky středních a základních škol. Jednotlivé třídy se proměnily v evropské státy, ve kterých se příchozí mohli dozvědět prostřednictvím krátké projekce, připravené našimi žáky, zajímavosti ze života jednotlivých evropských států, něco o jejich historii, tradicích a národních zvyklostech. Při svém cestování Evropou návštěvníci narazili také na Eiffelovu věž, šikmou věž v Pise, vychutnali atmosféru francouzské kavárny a pochutnali si na kulinářských výrobcích typických pro jednotlivé země. Celou akci připravili žáci školy ve spolupráci s Domem zahraničních služeb v Praze a agenturou NAEP. Zúčastnilo se jí kolem 200 žáků z prostějovských středních a základních škol.

/ Doteky módy

Jednoznačně nejvýznamnější akcí je soutěž v modelové tvorbě Doteky módy, kterou škola vyhlašuje pro všechny amatérské nadšence od roku 2001.

V předkole soutěže porota vybírá kolekce, které pak soupeří na finálovém galavečeru v prostorách secesního prostějovského divadla. Soutěž za dobu své existence procházela i drobnými změnami, kdy původně místo jedné poroty sestavené z umělců, módních návrhářů a oděvních odborníků, má dnes poroty tři. Jednu tvoří samotní diváci, kteří tak mají možnost vyjádřit svůj pohled na předváděnou módu. Druhou porotu tvoří odborníci z oděvního průmyslu, kteří módu dnes a denně prodávají, a hlavní porotou jsou pak aktivně tvořící módní návrháři. V jejich čele poslední roky stanula prof. Liběna Rochová, která na Doteky módy jezdí pravidelně. Nicméně v porotě se vystřídali také další módní návrháři jako Lukáš

Lindner, Petr Kalouda, Yvona Leitner a další. Škola zde prezentuje vlastní tvorbu a již tradičně je dán prostor některému z předních českých návrhářů, aby předvedl něco z té své. Takže prostějovské divadlo mělo možnost vidět přehlídku návrhářky Camilly Solomon, Sandry Švédové, Jany Berg, Ivety Řádkové, Pavla Jevuly, Petra Kaloudy a Šárky Bosákové. Za zmínku stojí i moderace galavečera, která je svěřena do rukou známé herecké osobnosti, ať už to byl Jan Čenský, Michaela Dolinová, Ester Kočičková či Tomáš Hanák.

/ stART

Mezi tradiční akce školy patří výstava stART. Její první ročník v roce 2012 představil z velké části fotografie vytvořené žáky v rámci výuky, ale také drobné série kreseb a práce na pomezí tradičního a konceptuálního umění.

V průběhu následujících let tato výstava prezentuje školu širokému okolí. Na začátku každého školního roku mohou návštěvníci galerie kina Metro 70 vidět průřez tvorbou našich žáků. Jednotlivé obory se dnes na této výstavě představují stejným dílem.

Spolupráce školy se sociálními partnery

Zásadní organizací, která podporuje činnost školy a se školou spolupracuje nejúžeji, je Klub přátel školy při SŠDAM, Prostějov, z.s. Jedná se o sdružení rodičů žáků školy, žáků, učitelů a přátel školy, jehož úkolem je podporovat a prezentovat činnost školy a jejích žáků navenek.

Od 1. 1. 2006 byla zřízena Rada školy, která je pravidelně volena a má šest stálých členů z řad rodičů, učitelů a zástupců zřizovatele. Mezi jejími členy se doposud vystřídali např. hejtman Olomouckého kraje pan Ladislav Okleštěk, bývalá primátorka statutárního města Prostějov RNDr. Alena Rašková, majitelka firmy Koutný spol. s.r.o. Ing. Petra Koutná, jednatel společnosti CAD PROJEKT PLUS, s.r.o. Ing. arch. Ladislav Langer aj. Škola dlouhodobě spolupracuje s firmami Koutný spol. s r.o., Buxton Pickles, s.r.o., Grand Corporation, s.r.o. a s firmou Moděva Konice.

PŘEHLED ZAMĚSTNANCŮ

Ředitelé školy

Bohumil Suchý
1. 10. 1919 – 31. 1. 1938

Ing. František Šimůnek
1. 9. 1938 – srpen 1948

Ing. Dr. Antonín Postupa
1. 9. 1948 – březen 1952

Jindřich Čapek
1. 9. 1952 – jaro 1953

Miloslav Kotas
1. 9. 1953 – únor 1987

Mgr. Stanislava Froncová
1. 9. 1987 – 30. 7. 1996

Mgr. Jiří Snášel
1. 8. 1996 – 31. 8. 2010

PhDr. Ivana Vaňková
1. 9. 2010 – doposud

Zaměstnanci školy ve školním roce 2018–2019

PhDr. Ivana Vaňková
ředitelka školy

Ing. Bc. Blanka Čechová
zástupkyně ředitelky školy

Mgr. Klára Machová
výchovná poradkyně

Mgr. Dagmar Rýdlová
školní metodik prevence

Mgr. Magdalena Adámková Turzová, Ph.D.

Mgr. Gabriela Altmannová

Jiří Andrýsek

Lukáš Andrýsek

MgA. Jiří Ďuriš

Ing. arch. Mgr. Petra Gajdová

Mgr. akademický malíř René Hábl

Ing. Jarmila Hoplíčková

Mgr. art. Adéla Janská

PhDr. Kamila Kmentová, Ph.D.

Ing. Marie Kovalovská

Mgr. Jan Krejčí

Mgr. MgA. Vojmír Křupka

Mgr. Pavla Kukalová

Mgr. Andrea Matyášová
(na rodičovské dovolené)

Mgr. Jan Novotný

Mgr. Lucie Panová

Bc. Tomáš Petřík

Mgr. Iveta Planičková

Ing. Iveta Praskačová

Yvona Řihošková Leitner

MgA. Jiří Sedlák

Ing. Jaroslava Sedlářová

Mgr. Lenka Skalíková

Ing. arch. Petra Ševcůjová

Ing. arch. Daniela Štefková

Mgr. Alice Švalbová

Ing. Pavla Švecová

Ing. Jarmila Vacková

Mgr. Jakub Vašíček

Ing. Marie Žáková

Zaměstnanci školy ve školním roce 2018–2019

Nepedagogičtí zaměstnanci školy:

Hana Mynaříková
Zdeněk Špičák
Lenka Štefková
Ivana Vaculková DiS.
Michal Vorreth
Mgr. Dagmar Vykopalová
Libuše Vysloužilová
Ing. Petra Žvátorová

Vychovatelky na domově mládeže:

Andrea Ondrouchová
Bc. Iveta Ševulová
Bc. Petra Švancarová

Nepedagogičtí zaměstnanci školní jídelny a domova mládeže:

Magdalena Fišerová
Luďka Handlová
Bohumila Ondrůjová
Jarmila Pohloudková
Ludmila Procházková
Ing. Lucie Šilhánková
Jana Vašková

PŘEHLED ŽÁKŮ

/ Žáci školy ve školním roce 2018–2019

Třída 1. A
obor Multimediální tvorba
třídní učitelka
Mgr. Pavla Kukalová

Černá Kateřina
Dvořáčková Karolína
Feltlová Helena
Havlínová Anna Marie
Hejdušková Karolína
Hejdušková Natálie
Horváthová Aneta
Hudečková Tereza
Janečková Eliška
Karvay Sebastian
Kůrka Vojtěch
Laresová Adéla
Machátová Hana
Malíčková Kristýna
Masaříková Klára
Mazůrková Aneta
Mendl David
Navrátilová Michaela
Nejedlá Nikol
Nesvadbová Markéta
Páclová Adéla
Petrová Veronika
Popirecinii Kristýna
Prokš Radim
Pyšný Brian
Silná Tereza
Šírek Ondřej
Vaverková Nikola
Zámečníčková Karla

Třída 1. BI
obor Užitá malba
třídní učitelka
Ing. Pavla Švecová

Bajerová Veronika
Burgetová Hana
Burgetová Michaela
Herzigová Natalie
Hlavicová Ester
Hýžďalová Justýna
Chytilová Markéta
Jankůjová Johana
Janeba Natali
Němcová Jolana
Prágerová Karolína
Přidalová Lucie
Sedláčková Anna
Šteierová Miroslava
Zapletalová Julie

Třída 1. BO
obor Modelářství a návrhářství oděvů, třídní učitelka
Ing. Pavla Švecová

Dočkalová Natálie
Janáková Barbora
Kabelková Anežka
Lekeš David
Luběnová Aneta
Marčanová Lucie
Muzikantová Adéla
Němcová Anna
Ondroušková Nikola
Prokopová Rozárka
Vozihnojová Daniela
Vychodilová Veronika
Vysloužilová Barbora
Zikmundová Lucie

Třída 2. A
obor Multimediální tvorba,
třídní učitelka
PhDr. Kamila Kmentová, Ph.D.

Bajerková Natálie
Bílá Julie
Boukhatem Rania
Dočkalová Hana
Dvořáčková Michaela
Fojtíková Valentýna
Hrdlicová Nikol
Hýsková Kristýna
Jakšová Iva
Jordová Barbora
Kalmárová Eliška
Kapounek Vojtěch
Koblihová Tereza
Mareta Adam
Nesrstová Lucie
Pátek Lukáš
Peškar Jiří
Prachař Lukáš
Procházková Natálie
Rozehnalová Tereza
Ryšánková Tereza
Soldánová Veronika
Spáčilová Tereza
Šulcová Eva
Vašků Natálie
Vymazalová Nikola
Wippern Natálie

Třída 2. BI
obor Užitá malba, třídní učitelka
Mgr. Magdalena Adámková
Turzová, Ph.D.

Baranyaiová Tereza
Dostálová Julie
Drexlerová Tamara
Gálová Kateřina
Kadlčíková Lucie
Kopalová Evelína
Kroupová Zuzana
Látal Lukáš
Mácová Lenka
Nováková Adéla
Řezníčková Anita
Smolarčíková Kristýna
Solovská Eliška
Šebestová Dita

Třída 2. BO
obor Modelářství a návrhářství
oděvů, třídní učitelka
Mgr. Magdalena Adámková
Turzová, Ph.D.
Bambasová Berenika
C'wiertková Nela
Danišová Markéta
Keprtová Vladimíra
Lišková Veronika
Příhodová Adriana
Růžičková Eliška
Večeřová Hana
Vláčilová Eliška

/ Žáci školy ve školním roce 2018–2019

Třída 3. A
obor Multimediální tvorba
třídní učitel
Mgr. Jan Krejčí

Bartesková Petra
Dokoupilová Hana
Dvořáková Kristýna
Fukalová Adéla
Hlaváčová Hana
Chrástková Eliška
Chvojková Julie
Jančová Nikol
Javůrková Noemi
Koníčková Jana
Látal Zdeněk
Leckie Elizabeth Rebeka
Ludvíková Anna
Malohlavová Laila
Němcová Kamila
Pišťáková Valentýna
Purová Anežka
Slámová Anna
Smítalová Eva
Sobalová Karolína
Sohrová Jitka
Uhlen Thomas
Vybíhal Šimon
Zhang Jiayi

Třída 3. BI
obor Užitá malba
třídní učitelka
Mgr. Lenka Skalíková

Dočkalová Barbora
Hyka Ondřej
Jančíková Andrea
Kolbová Karolína
Kolegarová Debora
Kratochvílová Kateřina
Kučerová Andrea
Malíková Barbora
Matůšů Zuzana
Salvová Karolína
Skřepská Nikol
Sudolská Aneta
Šiklingová Aneta
Vojtková Silvie

Třída 3. BO
obor Modelářství a návrhářství oděvů, třídní učitelka
Mgr. Lenka Skalíková

Frýželka Pavel
Gurášová Ivana
Krpcová Izabela
Lhotská Gabriela
Mrázková Barbora
Navrátilová Barbora
Odstrčilová Eliška
Poláchová Eliška
Štěrbová Karolína
Tomalová Barbora

Třída 4. A
obor Multimediální tvorba
třídní učitel
Mgr. Jakub Vašíček

Balusová Lenka
Bednaříková Lara
Bílá Nikola
Černý Patrik
Dopitová Hana
Fomina Kamila
Hájková Adéla
Hamšík Tomáš
Kobza Michal
Koňárková Aneta
Kopčilová Natálie
Kopečná Vendula
Kousalová Markéta
Marková Kateřina
Matoušek Dominik
Mencelová Marcela
Moštěk Richard
Mužíková Anežka
Sekaninová Kristýna
Skřičková Karolína
Sobolová Dominika
Soušková Lucie
Tomka Miroslav
Vodičková Petra
Vrbová Martina
Zatloukalová Nikola
Žišková Tereza

Třída 4. BI
obor Užitá malba
třídní učitelka
Mgr. Gabriela Altmannová

Čopjanová Karolína
Francová Nikola
Harenčáková Romana
Konečná Sára
Konvičková Adéla
Kramářová Lucie
Kvetovská Veronika
Mihalovičová Ivana
Němcová Jindřiška
Snášelová Anna
Soukupová Michaela
Štoplová Alexandra
Švarc Marek
Vondálová Martina

Třída 4. BO
obor Modelářství a návrhářství oděvů, třídní učitelka
Mgr. Gabriela Altmannová

Adámková Klára
Bartůsková Soňa
Burešová Markéta
Dokoupilová Agáta
Grmolec Adam
Hrachovcová Marie
Chaloupková Magdalena
Rozsypalová Sára
Skulová Petra
Stoklásková Denisa
Trčková Ivana
Trnčáková Karolína
Vávrová Alžběta

OSLAVY PODPOŘILI

Oslavy výročí založení školy podpořily firmy

KOUTNÝ

GRAND CORPORATION
metráž a galanterie z celého světa

MPP

TK plus

ARKÁDA
OBCHODNÍ GALERIE

Tomáš Havlín

PV RECYKLING

IMPRIMA

DISTING

MB TOOL

Mubea
light.efficient.global.

TORAY
Innovation by Chemistry

dsp
Domovní správa Prostějov, s.r.o.

LASER TECHNOLOGY

PV AUTO
PROSTĚJOV

VAK
PROSTĚJOV

FCC
Environment

MODĚVA

RV
FASHION STYLE

ATRIUM
prostějov

REKLAMA

ignor
STŘECHY

Koutný spol. s r. o. je jednou z mála úspěšných rodinných společností navazující na odkaz prostějovských oděvních značek Rolný a Nehera. Již brzy oslaví čtvrt století od svého založení v roce 1995.

Tato tradiční česká značka nabízí kompletní sortiment pánské módy. Luxusní obleky, saka, košile, kalhoty či smokingy, svatební, managerská i volnočasová móda, oblékne muže pro každou příležitost.

Kvalitní materiály v rukách těch nejlepších krejčových s mnohaletými zkušenostmi, zručností a citem pro detail jsou zárukou skvěle ušitého „ČESKÉHO“ obleku.

KOUTNÝ
PROSTĚJOV

Vápenice

**Almanach je vydán
ke 100 letému výročí
Střední školy designu
a módy, Prostějov.**

Sazba a grafika Jiří Ďuriš.
Použité písmo Montserrat a Liberation Sans.
Foto archív školy a Jakub Vašíček.
Vytiskla tiskárna Grafico Opava
v nákladu 500 ks.

Copyright SŠDAM 2019.
Neprodejné.

sšdam

Střední škola designu a módy, Prostějov
www.ssdam.cz